

COMMISSION DE L'INTERIEUR,
DES AFFAIRES GENERALES ET
DE LA FONCTION PUBLIQUE

du

MARDI 18 FEVRIER 2014

Après-midi

COMMISSIE VOOR DE
BINNENLANDSE ZAKEN, DE
ALGEMENE ZAKEN EN HET
OPENBAAR AMBT

van

DINSDAG 18 FEBRUARI 2014

Namiddag

De behandeling van de vragen en interpellaties vangt aan om 14.25 uur. De vergadering wordt voorgezeten door de heer Siegfried Bracke.

Le développement des questions et interpellations commence à 14.25 heures. La réunion est présidée par M. Siegfried Bracke.

01 Question de Mme Valérie Warzée-Caverenne à la secrétaire d'État à l'Asile et la Migration, à l'Intégration sociale et à la Lutte contre la pauvreté, adjointe à la ministre de la Justice, sur "la paternité fictive par le biais du regroupement familial" (n° 21712)

01 Vraag van mevrouw Valérie Warzée-Caverenne aan de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, toegevoegd aan de minister van Justitie, over "het fictieve vaderschap als instrument voor gezinshereniging" (nr. 21712)

01.01 Valérie Warzée-Caverenne (MR): Monsieur le président, madame la secrétaire d'État, dans sa publication parue en juin 2011, intitulée *Le regroupement familial en Belgique: la parole aux acteurs de terrain*, la Fondation Roi Baudouin évoque le fait que les mariages arrangés ne sont que la facette la plus connue et la plus visible d'une tendance à l'instrumentalisation du regroupement familial comme moyen privilégié d'obtenir les documents nécessaires à l'installation légale sur le territoire, parfois de manière trompeuse ou forcée vis-à-vis du conjoint.

Un participant révèle que les personnes qui veulent introduire une demande, y compris celles qui veulent abuser du système, sont manifestement coachées par des bureaux spécialisés, qui préparent même les candidats à répondre à des interviews.

Madame la ministre, votre département a-t-il déjà pu remarquer de telles pratiques en Belgique? Dans la négative, quel est l'obstacle majeur à la mise à jour de ce genre d'activités? Dans l'affirmative, quelle était la méthode utilisée (aide juridique, conseils ou autres contre rémunération) par cette organisation et quelle fut la conséquence du jugement?

L'aide fournie aux candidats concernait-elle également la reconnaissance en paternité d'un citoyen belge pour permettre à une maman en situation irrégulière d'obtenir par ce biais un permis de séjour?

En réponse à une question similaire, votre collègue en charge de la Justice constate en effet que, vu l'efficacité des mesures mises en place pour lutter contre les mariages et les cohabitations de complaisance, le phénomène se déplace vers l'établissement de liens de filiation dont l'objet est de permettre à un ressortissant étranger d'obtenir un droit au séjour.

Quels sont les moyens dont dispose votre département pour pouvoir effectuer des contrôles de paternité (en termes de personnel, de matériel et d'information d'autres services)? Des tests ADN sont-ils pratiqués et dans quelles situations spécifiques?

Je note aussi que vous avez, avec la ministre de la Justice, créé un groupe un travail constitué de différents services et acteurs, parmi lesquels l'Office des Étrangers, le SPF Justice, les parquets et les officiers de l'état civil. Pourriez-vous nous dire quelles sont les missions de ce groupe de travail ainsi que les objectifs qu'il s'est ou que vous lui avez fixés?

01.02 Maggie De Block, secrétaire d'État: Monsieur le président, madame Warzée, l'Office des Étrangers s'est doté, depuis plusieurs années, d'un service nommé Bureau des recherches, spécialisé dans la détection et le suivi de ce type d'activités frauduleuses.

Dans le cadre de la lutte contre les reconnaissances de paternité frauduleuse, l'Office des Étrangers dénonce les cas suspects auprès du ministère public. Des actions en annulation de reconnaissance de paternité ont été entreprises. Si la fraude est établie, l'Office peut mettre fin au droit de séjour sur la base de l'article 42septies de la loi de 1980.

La lutte contre les fausses reconnaissances de paternité est une problématique complexe. Un groupe de travail a été mis en place avec pour mission d'élaborer un plan d'action et d'améliorer les statistiques.

Les dispositions de la loi de 1980 relative au regroupement familial exigent d'apporter la preuve du lien de parenté entre le demandeur et la personne rejointe. C'est ainsi que pour pallier le caractère non probant de certains documents de l'état civil produits ou leur absence, suite à la destruction des registres d'état civil dans le pays d'origine, une procédure sécurisée a été élaborée et mise en pratique entre le SPF Affaires étrangères et le SPF Intérieur en vue de permettre aux demandeurs qui le souhaitent d'avoir recours à la procédure ADN pour établir le lien de filiation dans le cadre d'une demande de visa "regroupement familial", en application des articles 40bis, 40ter, 10 et 10bis de la loi de 1980. Cette possibilité donnée aux demandeurs s'inscrit dans l'esprit de la Convention internationale des droits de l'enfant puisque le test génétique ainsi effectué permet de favoriser la réunion familiale.

Cette procédure sécurisée a démarré en septembre 2003 et est appliquée dans trente-trois postes diplomatiques ou consulaires. En outre, depuis le début de l'année 2010, il est possible, le cas échéant, d'étendre exceptionnellement cette procédure à d'autres ambassades ou consulats généraux belges.

01.03 Valérie Warzée-Caverenne (MR): Monsieur le président, madame la secrétaire d'État, je vous remercie pour votre réponse.

Je constate que les choses évoluent et que vous mettez des procédures en place. Cela dit, dans le cadre du regroupement familial, il est important que des données objectives puissent être fournies afin d'éviter les abus.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

02 Vraag van mevrouw Daphné Dumery aan de vice-eersteminister en minister van Binnenlandse Zaken en Gelijke Kansen over "de opening van een antennepost van Dokters van de Wereld in Oostende" (nr. 21831)

02 Question de Mme Daphné Dumery à la vice-première ministre et ministre de l'Intérieur et de l'Égalité des chances sur "l'ouverture d'une antenne de Médecins du Monde à Ostende" (n° 21831)

02.01 Daphné Dumery (N-VA): Mijnheer de voorzitter, mevrouw de staatssecretaris, u heeft als arts waarschijnlijk ook in de krant gelezen dat er in Oostende een antennepost wordt geopend van Dokters van de Wereld in de gebouwen van het CAW.

Men kan toejuichen dat er artsen aanwezig zijn om medische hulp aan te bieden, maar dit heeft toch wel voor de nodige deining gezorgd omdat het gaat om een antennepost die medische zorgen moet verstrekken aan transitillegalen. U weet dat er in Oostende een probleem is geweest met transitillegalen. U heeft dit probleem trouwens aangepakt waardoor het nu eindelijk onder controle is. Er is toch wat ongerustheid in Oostende omdat men denkt dat deze antennepost voor een aanzuigeffect kan zorgen voor de transitillegalen op de E40 tussen Frankrijk en ons land.

Mijn vragen zijn de volgende, mevrouw de staatssecretaris.

Heeft u indicaties dat het oprichten van een dergelijke antennepost zal leiden tot een toename van het aantal transitillegalen in Oostende? Welke maatregelen zult u nemen om te verhinderen dat er een toename zal komen van het aantal illegalen in Oostende?

02.02 Staatssecretaris **Maggie De Block**: Mevrouw Dumery, de afgelopen jaren heeft de politie, in nauwe samenwerking met het parket en de Dienst Vreemdelingenzaken, grote inspanningen geleverd om het aantal transitillegalen dat via Oostende naar Groot-Brittannië reist terug te dringen. Ik heb zelf ook aan zo'n vergadering deelgenomen en de resultaten zijn spectaculair. Wij moeten ook zeggen dat de aantrekkingskracht van de stad Oostende voor transitillegalen ook is afgenomen sinds er geen ferry meer uitvaart.

Ik kan op dit moment geen conclusies trekken met betrekking tot het effect van deze situatie. Uiteraard wordt dit fenomeen door mijn diensten opgevolgd en worden de inspanningen voortgezet.

Men heeft mij ook gezegd dat de activiteit van het CAW tot een derde of zelfs een vijfde was gedaald door het kleinere aantal illegalen in de stad Oostende. Ik meen echter dat het geen goede manier van werken is om via een antennepost van Dokters van de Wereld, waar ik op zich niets tegen heb en waarmee wij goed samenwerken, over de grens zorgen te verstrekken aan illegalen die zich in Franse kampen bevinden. Ik meen dat dit een brug te ver gaat omdat dit niet bijdraagt tot alle inspanningen in de streek.

Wij hebben dan ook heel kort op de bal gespeeld. Wij willen zeker niet dat door een ogenschijnlijk goed bedoeld initiatief een aanzuigeffect naar de stad Oostende wordt gecreëerd. Men merkt nu overal de resultaten van onze inspanningen in de voorbije jaren, zelfs tot in het Henri Serruysziekenhuis, waar het aantal bevallingen van illegale moeders drastisch gedaald is.

02.03 **Daphné Dumery** (N-VA): Mevrouw de staatssecretaris, ik dank u voor zeer openhartig antwoord.

Ik ben het er volledig mee eens. Men zou denken dat het initiatief van Dokters van de Wereld een goed initiatief is. Men kan er eigenlijk bijna niet tegen zijn, maar zoals u zegt, waren de activiteiten van het CAW met een derde gedaald. Dat komt wel degelijk door hun activiteiten met betrekking tot de transitillegalen. Ook in de jaarverslagen van het CAW Oostende stond er te lezen dat zij zo actief waren met transitillegalen dat zij geen tijd meer hadden om hun andere activiteiten voor de lokale bevolking uit te bouwen.

Volgens de geruchtenmolen zijn er subsidiegewijs ook stimulansen om actief rond transitillegalen te werken. Ik heb daar geen enkel bewijs van, maar die geruchten doen de ronde. Het aantal inbraken is gedaald. De rust is teruggekeerd in bepaalde wijken. Het zou verkeerd zijn dat de door u en uw diensten geleverde inspanningen om de verschijnselen aan te pakken die gepaard gingen met de stijging van het aantal transitillegalen tenietgedaan worden doordat er met zo'n antennepost een nieuwe aantrekking volgt. Het is dus nodig om de situatie van nabij op te volgen.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

03 **Vraag van mevrouw Daphné Dumery aan de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, toegevoegd aan de minister van Justitie, over "het terugsturen van asielzoekers naar Bulgarije"** (nr. 21891)

03 **Question de Mme Daphné Dumery à la secrétaire d'État à l'Asile et la Migration, à l'Intégration sociale et à la Lutte contre la pauvreté, adjointe à la ministre de la Justice, sur "le renvoi de demandeurs d'asile vers la Bulgarie"** (n° 21891)

03.01 **Daphné Dumery** (N-VA): Mevrouw de staatssecretaris, ik kan hier heel kort over zijn, de problematiek is gekend.

Het gaat om de uitspraken van de UNHCR over Bulgarije en de opvang van asielzoekers aldaar. Die meent dat daar een reëel risico van onmenselijke behandeling zou kunnen bestaan. In het kader van de conventie van Dublin zou het dan een risico inhouden als wij een overdracht zouden willen doen naar de verantwoordelijke staat Bulgarije. Er zou dan door het reële risico van onmenselijke behandeling geen verwijdering kunnen worden uitgevoerd.

Mevrouw de staatssecretaris, ik zal mijn vragen niet allemaal voorlezen.

Ik vraag u gewoon wat uw reactie is op het rapport van de UNHCR? Kunt u dat antwoord toelichten? Zal

België nog asielzoekers terugsturen naar Bulgarije in deze situatie?

Zij vragen eigenlijk om op 1 april een evaluatie te doen van de situatie in Bulgarije. Is dat in Europese context reeds besproken door de Raad? Hebt u er een zicht op hoe onze buurlanden hierop reageren?

03.02 Staatssecretaris **Maggie De Block**: Wij hebben het rapport van de UNHCR over Bulgarije aandachtig gelezen en begrijpen de bezorgdheden van de UNHCR. Ondertussen hebben zij de Europese lidstaten ook gevraagd om de transfers naar Bulgarije in het kader van de Dublinverordening tijdelijk op te schorten. De UNHCR stelt sindsdien een significante vooruitgang vast in de registratie van de asielzoekers. De opvangvoorzieningen daarentegen blijven ondermaats. Momenteel wordt de gedwongen uitvoering van de Dublinbeslissingen, waardoor de betrokkenen terug naar Bulgarije moeten reizen teneinde daar hun procedure verder te zetten, tijdelijk opgeschort.

Dit punt stond niet aan de agenda van de laatste Europese Raad, maar Europees Commissaris Malmström heeft de bevoegde Bulgaarse minister een brief gestuurd waarin zij de activering van een crisismanagementplan aankondigde. Bulgarije heeft geantwoord alles in het werk te stellen om in regel te geraken met de Dublinverordening en vraagt tijd tot eind april. Dan zal de situatie opnieuw worden geëvalueerd.

Vanuit België is en wordt in Bulgarije solidariteit geboden door een ondersteuningsmissie van het commissariaat-generaal en Fedasil. Wij bieden onze hulp aan om het daar op te lossen, zodat het land zich in orde kan stellen om aan de Dublinverordening te voldoen.

Ik denk dat dit een slimme oplossing is. Ze kunnen het daar momenteel niet georganiseerd krijgen. Het is een beetje te vergelijken met wat wij ook in Griekenland hebben gedaan. Tijdelijk is er een opschorting, maar eind april wordt het opnieuw geëvalueerd.

03.03 **Daphné Dumery** (N-VA): Mevrouw de staatssecretaris, ik dank u voor uw antwoord.

Behandelen wij intussen zelf de asielaanvragen? Dat is immers ook mogelijk. Het is niet omdat het een Dublinovereenkomst betreft dat men de verantwoordelijke staat moet aanspreken. Wat gebeurt er tot april met de mensen die hier asiel vragen en die wij in het kader van Dublin zouden kunnen verwijderen?

03.04 Staatssecretaris **Maggie De Block**: (...) mogelijk, maar het zijn er niet zoveel. Dat maakt echter niets uit. Het gaat om het principe dat de Dublinverordening moet kunnen worden toegepast.

Wij kunnen die zelf behandelen, maar er is geen overvloed aan aanvragen. Desalniettemin moet het probleem worden opgelost.

03.05 **Daphné Dumery** (N-VA): Dit kadert ook in de Europese solidariteit. Wanneer een land het binnen deze overeenkomst moeilijk heeft, vind ik dat wij dergelijke maatregelen moeten kunnen nemen. Het is een beetje geven en nemen.

Ik dank u voor uw antwoord.

L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

04 **Question de Mme Valérie Warzée-Caverenne à la secrétaire d'État à l'Asile et la Migration, à l'Intégration sociale et à la Lutte contre la pauvreté, adjointe à la ministre de la Justice, sur "le crédit d'impôt que retouchent les demandeurs d'asile" (n° 22153)**

04 **Vraag van mevrouw Valérie Warzée-Caverenne aan de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, toegevoegd aan de minister van Justitie, over "het belastingkrediet voor asielzoekers" (nr. 22153)**

04.01 **Valérie Warzée-Caverenne** (MR): Monsieur le président, madame la ministre, vous avez déjà été interpellée à plusieurs reprises sur le sujet du crédit d'impôt visé à l'art. 134, § 3, du Code des impôts sur les revenus 1992, lequel n'est accordé qu'aux contribuables dont le revenu imposable globalement est inférieur

à la quotité du revenu exemptée d'impôt à laquelle ils peuvent prétendre, et qui ont un ou plusieurs enfants à charge.

Nous savons donc que les demandeurs d'asile sont également inscrits au Registre national dans le registre d'attente et, par conséquent, peuvent également bénéficier de ces crédits d'impôt, et ce, indépendamment du fait qu'ils reçoivent par ailleurs une aide matérielle.

Nous sommes plusieurs membres de la Chambre à nous étonner de ce que cette situation perdure et nous nous étonnons de ce que le souci d'assurer un logement et d'apporter une réponse aux besoins de première nécessité aux demandeurs d'asile puisse s'accompagner d'un crédit d'impôt qui pourrait, dans le chef de ces personnes, être considéré comme un revenu supplémentaire à cette aide.

Comme déjà évoqué en commission, une partie de la réponse à cet écart entre les travailleurs et les personnes à charge de la société à 100 % viendrait du SPF Finances lors de l'envoi des avertissements-extraits de rôle. Nous savons qu'il est possible pour les demandeurs d'asile d'obtenir des autorités régionales un permis de travail, dès lors qu'une réponse à leur demande de régularisation n'est pas intervenue dans les six mois de son introduction mais aussi, par ailleurs, nous notons que le délai de traitement de ces demandes s'est considérablement raccourci de par l'efficacité de votre département.

J'aurais aimé savoir combien de demandeurs d'asile se trouvent dans cette situation à ce jour (dont la demande n'a pas encore été traitée dans les six mois) et sont donc susceptibles de détenir un permis de travail. En novembre 2012, vous nous informiez avoir déjà fait parvenir à votre collègue en charge des Finances deux courriers à l'occasion desquels vous évoquiez la problématique mais vous n'aviez, à l'époque, reçu aucune réponse.

J'aurais aimé savoir si, depuis lors, vous avez eu l'occasion d'évoquer ce sujet avec son successeur et, dans l'affirmative, quelles sont les pistes envisagées? À défaut d'avoir une réponse du département des Finances, la réponse pourrait venir du département de l'Intérieur par le biais d'une modification de la loi du 8 août 1983 organisant un Registre national des personnes physiques.

En effet, il existe d'autres personnes inscrites au registre d'attente qui peuvent recueillir les fruits de leur travail et, par conséquent, bénéficier de ce régime de crédit d'impôt. Il me semble indispensable de ne pas pénaliser ces personnes, dès lors qu'elles participent au financement du système de la sécurité sociale dans son ensemble.

Votre département a-t-il déjà analysé cette piste avec le département de l'Intérieur? Comment organiser le Registre national de manière à faire la distinction entre ces personnes - c'est-à-dire, disposer éventuellement de deux registres d'attente, dont l'un spécifique aux réfugiés, qui pourrait être soustrait du Registre national lors de l'envoi des déclarations fiscales par le SPF Finances?

04.02 Maggie De Block, secrétaire d'État: Madame, merci pour votre question. Au 31 décembre 2013, 16 638 personnes avaient une demande d'asile en cours d'examen à l'Office des Étrangers, au Commissariat général aux réfugiés et aux apatrides ou au Conseil du contentieux des étrangers. Parmi ces demandes, 5 400 avaient été introduites depuis moins de six mois et 11 000 depuis plus de six mois.

En ce qui concerne l'opportunité de modifier la loi du 8 août 1983 organisant un Registre national des personnes physiques, je dois vous renvoyer à la ministre de l'Intérieur compétente pour cette matière. Le Registre national et l'Office des Étrangers ne se sont pas encore concertés à ce propos.

Votre question concernant la législation fiscale qui prévoit que toute personne inscrite au Registre national, dès lors considérée comme un habitant du Royaume, peut revendiquer le crédit d'impôt pour enfants à charge, est de la compétence de mon collègue le ministre des Finances, M. Koen Geens. Il est vrai que j'ai dès le début écrit à son prédécesseur M. Vanackere. Il a répondu que c'était extrêmement compliqué. En effet, dès l'inscription d'un enfant – et peu importe l'origine –, on ne peut pas lui interdire ce droit: il dispose des mêmes droits que tout enfant.

À l'époque de l'élaboration de la loi, ce que vous évoquez n'a pas été envisagé. Je suis parfaitement d'accord qu'une telle situation engendre des effets secondaires peu explicables. C'est pourquoi une solution est toujours recherchée.

04.03 Valérie Warzée-Caverenne (MR): Madame la ministre, merci pour votre réponse. En effet, j'ai également interrogé le ministre des Finances. Vous l'avez bien dit, lors de l'élaboration de la loi, l'implication qu'elle pouvait susciter dans le cas qui nous occupe n'a pas été perçue.

Comme vous avez écrit et que vous comptez suivre la démarche, vous verrez donc si d'autres éléments doivent être intégrés. C'est très bien ainsi: je sais que ma question aura donc une suite.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

05 Vraag van de heer Theo Francken aan de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, toegevoegd aan de minister van Justitie, over "het statuut van slachtoffer van huiselijk geweld" (nr. 20477)

05 Question de M. Theo Francken à la secrétaire d'État à l'Asile et la Migration, à l'Intégration sociale et à la Lutte contre la pauvreté, adjointe à la ministre de la Justice, sur "le statut de victime de violences domestiques" (n° 20477)

05.01 Theo Francken (N-VA): Mijnheer de voorzitter, mevrouw de staatssecretaris, een aantal van mijn vragen stel ik naar aanleiding van de hoorzitting met de heer Van den Bulck, commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, die tijdens deze hoorzitting enkele opmerkelijke uitspraken deed.

Een van zijn meest opmerkelijke uitspraken was dat het bijhalen van de achterstand van de asioldossiers een verdienste is van staatssecretaris Wathélet, maar niet van u, aangezien hij in extra geld had voorzien om de achterstand weg te werken. Zo zit de vork kennelijk in de steel, ook al wordt het wegwerken van die achterstand op uw conto geschreven.

Een tweede punt waarvan ik stond te kijken, is zijn stelling dat alle mensen die beweren dat België een restrictief asielbeleid voert er niets van kennen. Volgens de heer Van den Bulck is België nog altijd niet restrictief inzake het asielbeleid en het klopt dus niet dat men plots zeer streng optreedt.

Voorts zouden er volgens de heer Van den Bulck verblijfsvergunningen worden toegekend onder het statuut van huiselijk geweld. Deze uitspraak kadert in de uitspraak van de voormalige directeur, wanneer hij stelde dat België geen restrictief asielbeleid voert en dat degenen die anders beweren, er niets van kennen.

Mevrouw de staatssecretaris, omdat mij dat toch wel opmerkelijk leek, heb ik daarover de volgende vragen.

Wat is de wettelijke basis om huiselijk geweld te beschouwen als basis voor de toekenning van een verblijfsvergunning? Hoeveel verblijfstitels werden er afgeleverd op basis van die grondslag? Welke landen doen vooral op dat begrip een beroep? Hoelang wordt reeds met die mogelijkheid tot verwerving van een verblijfsstatus gewerkt? Zijn er tendensen vast te stellen?

05.02 Staatssecretaris Maggie De Block: Mijnheer de voorzitter, mijnheer Francken, op uw vraag over het statuut van slachtoffer van huiselijk geweld kan ik het volgende antwoorden.

Bij de erkenning van de vluchtelingenstatus wordt rekening gehouden met de definitie van vluchteling, zoals deze in de Conventie van Genève en in de Vreemdelingenwet werd vastgelegd. Bij de vaststelling van feiten van huiselijk geweld wordt niet per definitie een beschermingsstatus toegekend. Voor elk dossier wordt individueel nagegaan of de in de definitie bepaalde voorwaarden zijn vervuld.

Het motief huiselijk geweld werd in 2012 een driehonderdtal keer in de databank van het commissariaat-generaal ingevoerd bij het nemen van een beslissing. In 78 dossiers werd de vluchtelingenstatus erkend. Het moet echter worden gezegd dat huiselijk geweld niet het enige motief was voor het erkennen van de vluchtelingenstatus. Ook andere motieven speelden mee in de beslissing.

Andere landen van de Europese Gemeenschap nemen het motief huiselijk geweld ook mee in de beoordeling tot toekenning van een beschermingsstatus. Over dergelijke dossiers hebben wij echter geen concrete cijfers.

De definitie van vluchteling wordt in België al jaren in die zin toegepast. Er zijn geen indicaties voor een

mogelijk aanzuigeffect.

05.03 Theo Francken (N-VA): Mevrouw de minister, ik dank u voor uw antwoord, waarvan ik akte neem.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

06 Vraag van de heer Theo Francken aan de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, toegevoegd aan de minister van Justitie, over "de notie 'zonder concreet element'" (nr. 20478)

06 Question de M. Theo Francken à la secrétaire d'État à l'Asile et la Migration, à l'Intégration sociale et à la Lutte contre la pauvreté, adjointe à la ministre de la Justice, sur "la notion 'sans élément concret'" (n° 20478)

06.01 Theo Francken (N-VA): Mijnheer de voorzitter, ik kom terug op de hoorzitting van 22 oktober met de heer Van den Bulck, waarin hij ook zei dat er blijkbaar verblijfsvergunningen worden toegekend onder het statuut 'zonder concreet element'.

Wat is de wettelijke basis om de notie 'zonder concreet element' als grond te beschouwen voor het toekennen van een verblijfsvergunning? Hoeveel verblijfsvergunningen werden er afgeleverd op basis daarvan? Welke landen doen hierop een beroep? Hoelang wordt de notie al toegepast? Wat zijn de tendensen ter zake?

06.02 Staatssecretaris Maggie De Block: Mijnheer de voorzitter, de commissaris-generaal heeft in zijn uiteenzetting weergegeven dat bij de beoordeling van de toepassing van artikel 48, 4, § 2C, van de Vreemdelingenwet omtrent de toekenning van de subsidiairebeschermingsstatus wegens een reëel risico dat een burger slachtoffer wordt van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, er niet noodzakelijk een individueel concreet risico moet worden aangetoond. Dat is conform de in de wet vastgelegde definitie.

De omzetting en praktijk kunnen van lidstaat tot lidstaat verschillen, hetgeen in de praktijk niet noodzakelijk een verschil maakt.

In 2012 werden in totaal 1 381 beslissingen genomen tot toekenning van de subsidiairebeschermingsstatus. Voor 2013 zijn dat 1 951 beslissingen. De cijfers gaan over het totaal aantal toekenningen van de subsidiaire bescherming en niet alleen over de toekenningen op grond van artikel 48, 4, § 2C, van de Vreemdelingenwet.

Het toekennen van de subsidiairebeschermingsstatus op die basis wordt al toegepast sedert de inwerking vanaf 2006.

06.03 Theo Francken (N-VA): Mevrouw de staatssecretaris, ik blijf wat op mijn honger.

Wat houdt de notie 'zonder concreet element' juist in? Ik neem aan dat het gaat om een algemene conflictsituatie in een land. Er is geen echt concrete aanleiding voor het toekennen van de subsidiaire bescherming.

Ik sta ervan te kijken hoe dat wordt ingevuld, en vraag mij af wie dat op basis van welke criteria beoordeelt. Dat is mij niet helemaal duidelijk.

06.04 Staatssecretaris Maggie De Block: Sommige landen, bijvoorbeeld Nederland en het Verenigd Koninkrijk, hebben ervoor gekozen de term 'individuele redenen' in hun nationale wetgeving op te nemen. Dat maakt in de praktijk niet noodzakelijk een verschil. Indertijd heeft België verkozen dat niet te doen.

Het maakt echter niet uit dat er in sommige gevallen niet noodzakelijk een individueel concreet risico moet worden aangetoond en dat uit het dossier blijkt dat er toch nood is aan subsidiaire bescherming om redenen eigen aan de persoon zelf.

06.05 Theo Francken (N-VA): Neen, het gaat niet om redenen eigen aan de persoon, maar aan de situatie.

06.06 Staatssecretaris **Maggie De Block**: Eigen aan de situatie ook. Syrië is daar ook bij, vandaar ook de stijging.

06.07 **Theo Francken** (N-VA): Dat begrijp ik. Ik wil u niet vastspijkeren op cijfers. Daar gaat het niet over.

Ik stel de vraag gewoon omdat de heer Van den Bulck die term gebruikt. Ik had er nog nooit van gehoord. 'Zonder concreet element' betekent dus bijvoorbeeld het feit dat men niet individueel kan aantonen dat men bedreigd is, of bedreigd is geweest, maar dat men, zeg maar, uit de buurt van Aleppo komt en klaarblijkelijk niet kan terugkeren?

06.08 Staatssecretaris **Maggie De Block**: Het gaat erom dat men kan aantonen dat er een reëel risico op ernstige schade is indien men moet terugkeren.

06.09 **Theo Francken** (N-VA): U zegt dat andere landen dit opgenomen hebben als een individueel risico. Bent u daar ook voorstander van? Of vindt u dat 'zonder concreet element' mogelijk moet zijn? Dat is toch een bizarre redenering? Daar worden toch vragen bij gesteld? Misschien is de Nederlandse of de Duitse regeling duidelijker?

Met de grond van de zaak heb ik geen problemen. Laat dat duidelijk zijn.

06.10 Staatssecretaris **Maggie De Block**: Ik was er indertijd nog niet bij, u misschien wel, toen de keuze werd gemaakt. De commissaris-generaal zal de ons omringende landen bevragen of en hoe de omzetting daar gebeurd is, en daar per land een informatiefiche over opstellen. Het zou interessant zijn die vergelijking te maken. Hij zegt echter dat het in de praktijk niets uitmaakt.

Wat de motivering en de gebruikte terminologie betreft, is er wel een verschil. Het zou interessant zijn te onderzoeken welke verschillen en welke vergelijkingspunten er zijn. Ik spreek mij er nu niet over uit of wij ook een aanpassing moeten doen. Het is wat het is, men werkt ermee en het zorgt niet voor problemen. Het is wel interessant om te kijken hoe het elders gebeurt en wat daar de consequenties van zijn.

06.11 **Theo Francken** (N-VA): Hartelijk dank.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

07 **Vraag van de heer Theo Francken aan de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, toegevoegd aan de minister van Justitie, over "de werken aan de woonunits in het centrum 127bis" (nr. 20494)**

07 **Question de M. Theo Francken à la secrétaire d'État à l'Asile et la Migration, à l'Intégration sociale et à la Lutte contre la pauvreté, adjointe à la ministre de la Justice, sur "les travaux aux lieux d'hébergement du centre 127bis" (n° 20494)**

07.01 **Theo Francken** (N-VA): Mijnheer de voorzitter, mevrouw de staatssecretaris, ik kom terug op mijn dossier over het centrum 127bis.

U zei in dat verband dat er geen geld is voor personeel. Het geld voor Lareco staat wel vrij en is nog steeds ter beschikking voor de Regie der Gebouwen. Ik neem aan dat u dit op zijn minst besproken hebt met de coalitiepartners.

Komt er nog schot in de zaak? Komen er al dan niet nog woonunits voor het centrum 127bis? Die werden al zo'n tien jaar geleden beloofd. Zullen wij daar nog iets van zien of is dat voor na de verkiezingen?

07.02 Staatssecretaris **Maggie De Block**: Mijnheer de voorzitter, het project van de plaatsing van woonunits op het terrein van het repatriëringcentrum 127bis blijft actueel. Door de opeenvolgende begrotingsbesprekingen, de lineaire besparingen enzovoort, werd ervoor geopteerd om prioriteit te geven aan andere initiatieven die op dat ogenblik voorrang hadden.

Het blijft een mogelijkheid maar er is veel geld voor nodig, niet alleen voor de Regie der Gebouwen maar

ook voor het personeel, in mijn budget dus. Het gaat om intensieve begeleiding van gezinnen, vervoerkosten enzovoort. Ik heb dus telkens keuzes moeten maken, geen gemakkelijke keuzes trouwens. Zolang wij echter met zo'n streng begrotingsregime zitten is het onmogelijk om voor alles te kiezen. Men kan ook niet voor een halve oplossing kiezen en zeggen dat men daar een enkele woning gaat zetten; het moet functioneel zijn.

Er werden dus andere keuzes gemaakt.

07.03 Theo Francken (N-VA): Mevrouw de staatssecretaris, ik ben het echt niet eens met wat u hier zegt.

Ik heb staatssecretaris Verherstraeten hierover ook ondervraagd en hij zei iets totaal anders. Hij zei dat er niet moet worden voorzien in die middelen omdat deze al ter beschikking staan. Er moet dus geen extra geld voor de Regie der Gebouwen worden vrijgemaakt. Meer nog, de werken zijn al aanbesteed. Dat dossier is voorbereid door de administratie onder staatssecretaris Wathélet, dat is dus rond. Hij zei zelfs dat, als de werken niet worden uitgevoerd, het betrokken bedrijf – Lareco uit Bornem – natuurlijk recht heeft op een schadevergoeding van 10 % van het totaal bedrag van, als ik mij niet vergis, 670 000 euro. Het bedrijf heeft dus recht op een schadevergoeding als wij hiermee niet doorgaan.

U zegt dat u dit dossier niet rond kreeg en niet in personeel kon voorzien wegens besparingen en het moeten maken van andere keuzes. Dat is natuurlijk bijzonder kras, aangezien u wel tweemaal met veel poeha in de media verkondigde dat u eerst 60 miljoen en dan 90 miljoen euro van uw begroting teruggaf.

“Maggie De Block geeft 90 miljoen terug aan de Staatskas”. U bent de held van de regering. U lost, bij wijze van spreken, het gat in de begroting in uw eentje op. Nogmaals, in plaats van met veel poeha dergelijke aankondigingen te doen, kunt u misschien iets minder teruggeven en een stukje reserveren voor het aanwerven van personeel voor de begeleiding van die gezinnen. Het is duidelijk dat die aanwervingen moeten gebeuren en dat betwist ik niet. Als u de nieuwe units opent, dan hebt u in het centrum 127bis immers extra personeel nodig, want men zit daar al redelijk krap qua personeel, dat weten wij beiden. Daar gaat het dus niet over.

Enerzijds, zegt u dat u veel geld teruggeeft, dat u veel overhebt, anderzijds, heeft u door besparingen een en ander niet kunnen realiseren. U moet toch een beetje logisch en consequent zijn in uw verhaal. Zorg ervoor dat u minstens daarvoor geld vrijmaakt.

De werken zijn aanbesteed. U zult binnenkort aan het bedrijf Lareco een schadevergoeding van 10 % moeten betalen, dus 60 000 of 70 000 euro. Dat is veel geld.

De reden is dat die woonunits niet in het regeerakkoord staan. U zegt dat u secuur werkt volgens het regeerakkoord. Dat is uw bijbel, maar de woonunits zijn er door de PS uitgehaald. Dat is de waarheid. Zij willen die woonunits niet. Zij willen geen nieuwe initiatieven inzake gesloten units voor gezinnen. Voor hun part bouwt u nog 100, 300 of 1 000 turtelhuisjes, maar niet in een gesloten setting. Dat is wat de PS zegt. U ziet het resultaat: Holsbeek is een flop, de turtelhuisjes zijn een flop. Als u geen sluitstuk hebt, dan zult u altijd blijven rondjes draaien. Dat is de essentie.

07.04 Staatssecretaris Maggie De Block: Mijnheer Francken, u weet goed hoe een begroting eruitziet en hoe men een begroting moet maken en lezen. Ik herhaal zonder poeha — en ik heb het in deze commissie al wel tien keer gezegd — dat de 90 miljoen euro die ik teruggaf een gevolg is van de daling, met meer dan 20 %, van de uitbetaling van equivalente leeflonen aan vreemdelingen die doorstromen naar onze steden en gemeenten. U kunt dat in het jaarverslag lezen. Die 90 miljoen zijn daarvan afkomstig.

Dat wil ook zeggen dat ik met die 90 miljoen, die op mijn begroting bij de POD Maatschappelijke Integratie staan, geen gesloten huisjes binnen de omheining van het centrum 127bis kan bouwen. Ik kan die 90 miljoen evenmin aanwenden voor armoedebestrijding. Ik zou nog wel heel veel dromen kunnen hebben over wat ik met 90 miljoen kan doen, maar uitkeringen bestemd voor leeflonen en equivalente leeflonen zijn basisallocaties die men niet kan gebruiken voor andere zaken.

Ik zeg dat niet met veel poeha uitgedragen, ik heb dat trouwens niet uitgebracht. Ik heb die middelen teruggegeven omdat ik ze moest teruggeven en ik ze niet elders mocht aanwenden. Dat is de realiteit. U moet mij nu niet willen wijsmaken dat u geen begroting kent.

07.05 Theo Francken (N-VA): Mevrouw de staatssecretaris, ik meende te hebben begrepen dat er

90 miljoen werd teruggegeven omdat het aantal asielzoekers daalde, dat er dus geld vrijkwam dat bestemd was voor de opvang van asielzoekers.

Ik ken begrotingen heel goed. Ik redeneer dan, maar dat zal in al mijn naïviteit zijn, dat het een plausibele vraag aan de regering is om van dat budget een klein deel te gebruiken voor de realisatie van andere projecten op uw departement. Ik heb heel veel begrotingswerk gemaakt en ik weet dat als een minister goed presteert en geld overheeft, hij altijd wel iets kan vragen. U hebt dat niet gedaan.

07.06 Staatssecretaris **Maggie De Block**: Niet op een moment dat men 22 miljard op twee jaar moet besparen. Vroeger kon dat misschien en op Vlaams niveau misschien ook, maar niet hier en nu. Een bedrag van 22 miljard vindt men niet onder een platte steen!

Het is precies door de daling van het aantal asielaanvragen dat er minder doorstroming naar de steden en de gemeenten was. De asielaanvragers die in onze collectieve opvang verblijven, hebben immers geen equivalent leefloon. Zij worden onderhouden op kosten van Fedasil en partners.

Het gaat dus om die groep die doorstroomde naar de steden en de gemeenten. Uit die groep komt die 90 miljoen, niet uit de algemene daling.

07.07 **Theo Francken** (N-VA): Ik vind het vreemd. U bent de mensen iets aan het wijsmaken.

Wat is er in 2012 gebeurd? Begin december 2011 bent u staatssecretaris geworden. In 2013 hebt u bij de begrotingscontrole extra middelen gekregen voor de extra vleugel van Vottem. Zeggen dat bij een besparingsoperatie van 22 miljard alles wat over is moet teruggaan en er niets extra kan worden gevraagd, dat klopt in de feiten niet.

U hebt in deze commissie verklaard dat u de enige was die in de Ministerraad extra geld uit de brand heeft kunnen slepen. U was er fier op. Ik vind dat ook goed, ik zal u wat dat betreft niet tegenspreken.

U zegt dat u onmogelijk extra geld uit de brand kon slepen voor de woonunits voor het personeel voor het centrum 127bis. Voor het overige hebt u geen geld nodig, want het staat nog ter beschikking van de Regie der Gebouwen, dixit de bevoegde staatssecretaris, de heer Verherstraeten. U zegt dat u niet anders kon, dat het allemaal niet ging, maar een aantal maanden eerder sleepte u extra geld uit de brand voor andere projecten. Ofwel kan men extra geld uit de brand slepen, ofwel kan men dat niet. Van twee zaken een.

Het project van de woonunits heeft de PS altijd bestreden. Dat blijft zo. U kunt dat ontkennen, net zoals u het licht van de zon kunt ontkennen. De PS wil dat niet. Dat hebben zij hier al tientallen keren in de commissie gezegd. Staatssecretaris Wathélet is daarmee doorgegaan, dik tegen de zin van de PS. De werken werden aanbesteed, maar het resultaat is dat de woonunits er niet komen en dat de regering 60 000 of 70 000 euro schadevergoeding zal moeten betalen. Dat is de harde realiteit en niets anders.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

De **voorzitter**: Vraag nr. 20621 van mevrouw Lanjri wordt omgezet in een schriftelijke vraag.

08 **Vraag van de heer Theo Francken aan de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, toegevoegd aan de minister van Justitie, over "de ontradingscampagne in de Democratische Republiek Congo" (nr. 20804)**

08 **Question de M. Theo Francken à la secrétaire d'État à l'Asile et la Migration, à l'Intégration sociale et à la Lutte contre la pauvreté, adjointe à la ministre de la Justice, sur "la campagne de dissuasion menée en République démocratique du Congo" (n° 20804)**

08.01 **Theo Francken** (N-VA): Mijnheer de voorzitter, mevrouw de staatssecretaris, op 7 november jongstleden bent u naar Congo gegaan voor een ontradingscampagne. Wij hebben in de krant kunnen lezen dat u, net zoals een jaar geleden in de Balkan, de plaatselijke bevolking hebt toegesproken en afgeraden om naar België te komen. Dat in de hoop de migratiestroom van Congo naar België gevoelig te beperken.

Mevrouw de staatssecretaris, wat hebt u buiten de bewuste toespraak tijdens uw trip naar Congo nog

ondernomen om de Congolezen te ontraden naar België te migreren? Wie hebt u daar allemaal gesproken?

De aanleiding van uw ontradingscampagne is de toegenomen migratie vanuit de Democratische Republiek Congo, democratisch mag hier tussen vette aanhalingstekens gezet worden. Hoeveel Congolezen hebben de voorbije vijf jaar asiel aangevraagd in België? Hoeveel ervan werden erkend als vluchteling? Hoeveel ervan keerden vrijwillig terug naar Congo? Hoeveel ervan werden gerepatrieerd? Met die repatriëring van Congolezen hebben we dit weekend trouwens nog eens kennis kunnen maken.

08.02 Staatssecretaris **Maggie De Block**: Mijnheer de voorzitter, ik was inderdaad drie dagen in Congo en de toespraak die u aanhaalt was meer bepaald een persconferentie waar de schrijvende pers, de radio en de televisie aanwezig waren en waar ik samen met de directeur-generaal van de Dienst Vreemdelingenzaken het woord heb genomen.

Daarnaast heb ik ook deelgenomen aan een radioprogramma van Radio Okapi, waar luisteraars tijdens een vragenuurtje gedurende een uur aan mij vragen mochten stellen, waarop ik heb geantwoord. Er was ook een televisie-uitzending van 45 minuten, waar ik samen met de directeur-generaal van de Dienst Vreemdelingenzaken de algemene migratiepolitiek heb besproken. De nadruk werd gelegd op het belang en de voordelen van de legale migratie, enerzijds, en de gevaren en de nutteloosheid van de illegale migratie, anderzijds, zoals geldverspilling, detectie van valse of vervalste documenten en de vaststelling van asielmisbruik.

Ik heb gesproken met de viceministers van Binnenlandse Zaken en Buitenlandse Zaken. Preventieactiviteiten, zoals voorzien in het MOU dat werd afgesloten in 2006 tussen beide landen, moeten verder blijven georganiseerd worden om de plaatselijke bevolking reële informatie te geven over de situatie in België. Er vond tevens een werkbezoek plaats op de hoofdzetel van de Direction Générale de Migration, de Congolese immigratiedienst, waarmee de Dienst Vreemdelingenzaken reeds vele jaren contacten onderhoudt. Ik heb ook nog een aantal andere autoriteiten ontmoet, zoals de minister van Onderwijs en de minister van Sociale Zaken.

Ten slotte, bracht ik ook nog een bezoek aan het Schengen House, waar België voor 19 landen visa uitreikt. Ik bezocht eveneens het opvangtehuis Don Bosco en het Common Application Center voor de visumaanvragen in Kinshasa dat door onze ambassade wordt beheerd en waar de consul ook aanwezig was.

Over de asielaanvragen van onderdanen van de Democratische Republiek Congo kan ik het volgende mededelen.

In 2009 werden 670 aanvragen ingediend, waarvan 91 erkenningen als vluchteling en 7 als subsidiair beschermde persoon. In 2010 ging het om 786 aanvragen, waarvan 67 als vluchteling werden erkend en 8 Congolezen als subsidair vluchteling werden erkend. In 2011 hadden wij 1 007 aanvragen met 79 erkenningen als vluchtelingen en 5 subsidiaire beschermingen. In 2012 betrof het 1 334 aanvragen, waarbij 134 personen als vluchteling werden erkend en 12 personen subsidiaire erkenning kregen. Ten slotte, in 2013, waren er 1 225 aanvragen, waarbij 265 personen als vluchteling werden erkend en 15 personen een subsidiaire beschermingsstatus kregen.

Zoals reeds vermeld, is de vrijwillige terugkeer naar de Democratische Republiek Congo laag, namelijk 24 personen in 2013, ondanks het feit dat wij de vrijwillige terugkeer promoten.

Ten slotte, in 2012 werden 55 personen naar de Democratische Republiek Congo gerepatrieerd. In 2013 ging het om 50 personen. Zeventien personen werden in het raam van de Dublinconventie overgedragen.

08.03 **Theo Francken** (N-VA): Mijnheer de voorzitter, mevrouw de staatssecretaris, ik stel vast dat er in 2009 670 aanvragen waren en in 2013 1 225 aanvragen, wat bijna het dubbele is.

De vrijwillige terugkeer en de repatriëring zijn een druppel op een hete plaat: 24 vrijwillige terugkeerders en 55 repatriëringen in 2012, 50 in 2013 en 17 overdrachten in het raam van de Dublinconventie. Deze personen zijn nog altijd in de Schengenzone. Misschien zijn zij er ondertussen uitgewezen, dat weten wij natuurlijk niet.

Een en ander toont aan dat het hele migratieverhaal nog altijd niet werkt. Het loopt totaal in de soep. Van de

670 aanvragers keert bijna niemand vrijwillig terug. Pakweg 100 aanvragers krijgen een erkenning, waar zijn de resterende 570 personen dan heen? Van de 760 aanvragers krijgen 80 personen een erkenning, waar zijn de resterende 700 personen in 2010 heen? Van de 1 007 personen krijgen 80 personen een erkenning, waar zijn de resterende 920 betrokkenen heen? Van de 1 334 personen krijgen 150 een erkenning, waar zijn die resterende 1 200 personen heen? In 2013 komen er 1 225 onder uw mandaat, waarvan er 265 erkend werden, een verdubbeling op een jaar tijd.

Ik denk dat er in Oost-Congo al jarenlang grote problemen bestaan, niet alleen in 2013. Blijkbaar werd er in 2013 soepeler erkend. Misschien komen zij uit een welbepaalde regio, maar daarover zal ik me niet uitspreken, ik spreek me niet uit over individuele dossiers. Er worden er 280 erkend, waar zijn die 1 000 mensen heen, gelet op het feit dat er van hen amper 70 teruggekeerd zijn?

In totaal, over vijf jaar tijd, zitten hier dus 3 000 tot 4 000 Congolezen, en met 'hier' bedoel ik ergens in de Schengenzone. Zitten ze in Parijs, Madrid, Brussel, Charleroi of Antwerpen? Niemand weet het, maar alleszins zijn zij niet erkend en niet teruggekeerd. Dat laatste weten we wel zeker. Het migratieverhaal toont dus weer aan dat het uiteindelijk...

U hebt toch een memorandum of understanding met Congo, dacht ik? Ik doel op het memorandum of understanding met het terugnameakkoord voor Congo. Onder dat akkoord stuurt u er echter maar 50 terug, en 17 volgens Dublin, en 55 in 2012. Samengeteld hebt u 105 Congolezen teruggestuurd, terwijl er hier 2 000 tot 2 500 zijn toegekomen. Waar dient die terugnameovereenkomst dan nog voor? Dat vraag ik me soms toch af.

08.04 Staatssecretaris **Maggie De Block**: Mijnheer de voorzitter, sta me toe nog te zeggen dat het aantal gedwongen repatriëringen vorig jaar met meer dan 10 % gestegen is.

Voor elk land werken wij aan een betere samenwerking. Specifiek voor Congo was een terugkeer echter moeilijk vóór de verkiezingen. Nadien werd lang getalmd met de vorming van een regering en was de toestand instabiel.

Ik word daaromtrent geadviseerd door onze diplomatieke diensten en de Dienst Vreemdelingenzaken. Ook houd ik me aan de voorschriften, die bepalen dat ik naar een land kan gaan om te onderhandelen en te spreken over samenwerking op een moment waarop dat opportuun wordt geacht. Die regel houd ik aan. Om die reden ben ik vorige maand bijvoorbeeld naar Guinee gegaan. Het kan dus altijd beter, maar er is verbetering.

Mijnheer Francken, ik hoop dat u het ook eens in de praktijk mag ondervinden. Het is niet zo simpel als het verhaaltje dat u vertelt.

08.05 **Theo Francken** (N-VA): Mevrouw de staatssecretaris, ik vertel geen verhaaltje, maar wel consequent hetzelfde verhaal, namelijk dat het terugkeerverhaal van de Belgische regering nog altijd een grote flop is. Dat vertel ik al jaren. Of u dan wel de heer Wathélet op dat departement zit, het blijft een absolute ramp.

U zegt dat u uw best doet. Vijftig repatriëringen op één jaar naar Congo, hoeveel vluchten zijn er dan geweest? Hoeveel *special flights* zijn er naar Congo geweest: één vlucht op een heel jaar? Hoeveel keer is er gebruikgemaakt van de terugkeervluchten van Frontex naar Congo op een heel jaar? Hoeveel mensen zijn er actief op de dienst Terugkeer: één, twee? Hoeveel personen zijn bezig met *special flights*: één iemand, halftijds. Hoeveel personeel werkt op regularisatie: 130, 140? Kies uw prioriteiten!

Mevrouw de staatssecretaris, inzake de ontradingscampagnes ben ik kritisch geweest. Ik heb er met veel mensen van gedachten over gewisseld en ik vind het goed dat u die ontradingscampagnes voert. In het begin heb ik me afgevraagd wat u daar in godsnaam ging doen en of dat effect zou hebben.

08.06 Staatssecretaris **Maggie De Block**: Ik herinner mij dat.

08.07 **Theo Francken** (N-VA): Ik heb dat hier ook gezegd tegen u. Ik heb daar alleszins veel over nagedacht en er met veel mensen uit de sector over gesproken. Ik denk dat dit goed is.

Laat mij duidelijk zijn. Ik betwist niet dat u naar Congo gaat en binnenkort naar Guinee, dat is op zich niet

slecht. U bent naar Senegal of Kameroen geweest, en op zich heb ik daar geen probleem mee. Integendeel, elke staatssecretaris of minister van Migratie moet dat blijven doen. Of het zo ontradend werkt, weet ik niet, maar het is vooral belangrijk dat u daar de mensen hebt gesproken, dat u iedereen hebt gezien. Het verhaaltje, zoals u zegt, is complexer dan het lijkt, daarmee ga ik akkoord.

U kunt echter niet ontkennen dat die memoranda of terugnameovereenkomsten bijzonder weinig resultaat kennen in de praktijk: 50 repatriëringen. Als we dan vaststellen dat er de voorbije vijf jaar drieduizend tot vierduizend asielaanvragen zijn geweest waarvan er nog geen duizend zijn erkend, waar zijn dan al die andere mensen heen? Waar zitten die ergens? Dat is een logische vraag die men kan stellen. Congo is geen land zoals Marokko of Algerije waarmee we geen terugnameovereenkomst hebben. Met Congo hebben we wel een terugnameovereenkomst. Waar zitten al die mensen?

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

09 Vraag van mevrouw Sarah Smeyers aan de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, toegevoegd aan de minister van Justitie, over "het aanhoudende criminelenpardon" (nr. 20861)

09 Question de Mme Sarah Smeyers à la secrétaire d'État à l'Asile et la Migration, à l'Intégration sociale et à la Lutte contre la pauvreté, adjointe à la ministre de la Justice, sur "la clémence dont continuent à bénéficier les criminels illégaux" (n° 20861)

09.01 Sarah Smeyers (N-VA): Mevrouw de staatssecretaris, tijdens de commissievergadering van 22 oktober 2013 heeft de heer Roosemont, directeur-generaal van de Dienst Vreemdelingenzaken, opgemerkt dat er nog marge zit op het verwijderen van criminele illegalen en dat in beginsel niemand onverwijderbaar is. Eerder deed u zelf een aantal tegenstrijdige uitspraken over de opvolging en de controle van criminele illegalen. Ik verduidelijk dat eventjes.

Enerzijds, uitte u het engagement om de verwijdering van illegale criminelen van erg nabij prioritair op te volgen. Anderhalf jaar geleden, tijdens de commissievergadering van 9 mei 2012, merkte u op – ik citeer: “dat het verblijf van vreemdelingen voorwerp uitmaakt van een permanente evaluatie door de Dienst Vreemdelingenzaken. Indien er alsnog problemen van openbare orde aan het licht komen, kan alsnog worden overgegaan tot een beslissing tot terugwijzing of uitzetting”. U voegde eraan toe dat, als het over zware feiten gaat, het verblijf gegarandeerd onmiddellijk wordt ingetrokken. U kon ook melden dat u daar bijzonder nauwkeurig op liet toezien.

Anderzijds, hebt u op verschillende van mijn parlementaire vragen nog altijd niet met exacte cijfers geantwoord. Op mijn parlementaire vraag nr. 279 van juni 2012 vroeg ik nochtans geen gegevens op over kleine overtredingen, maar wel over de gedetineerden zelf. Het controleren van dossiers van zware criminelen noemde u daarbij een excessieve tijdsinvestering voor uw administratie. Dat strookt eigenlijk niet met uw engagement om dat allemaal prioritair op te volgen. De permanente evaluatie, die aanhaalde in de commissievergadering van 9 mei 2012, bleek volgens uw antwoord niet van toepassing op mijn vraag over gedetineerden, want u kwalificeerde dat als geen kerntaak van uw administratie.

Mevrouw de staatssecretaris, het is duidelijk dat het maatschappelijk draagvlak voor het migratiebeleid en het terugkeerbeleid ondergraven wordt als er geen prioriteit wordt gegeven aan de verwijdering van criminele illegalen, maar de criminele illegalen integendeel worden geregulariseerd en gemachtigd tot verblijf. Wij zeggen dat elke keer opnieuw. Ik meen dat wij op dat vlak op dezelfde golflengte zitten.

Op 9 mei 2012 zei u dat uw administratie sinds maart 2012 aan de hand van een strikter kader inzake de openbare orde aan het toekennen van verblijfsaanvragen werkt. U zei ook dat elk misdrijf dat volgens het Strafwetboek met een gevangenisstraf van zes maanden kan worden bestraft, in principe tot de verwerping van de aanvraag leidt. Het moet niet gaan om een eventueel cumulatieve veroordeling van zes maanden, het volstaat dat de feiten tot een veroordeling van zes maanden aanleiding kunnen geven.

Mevrouw de staatssecretaris, is dat strikter kader van zes maanden nog steeds van toepassing? Zo neen, welke richtlijnen zijn dan wel van toepassing? Zijn u gevallen bekend waarin het strikter kader toch niet werd gerespecteerd? Zo ja, kunt u zeggen welk gevolg eraan werd gegeven?

Blijft u bij uw antwoord op de vraag van 28 juni 2012 dat de permanente controle, ook van gedetineerde en

criminele illegalen, een excessieve tijdsinvestering is? Of hebt u sindsdien stappen ondernomen om dat fenomeen alsnog van nabij op te volgen, zodat regularisaties van criminelen kunnen worden voorkomen, dan wel of het verblijf van criminele illegalen zo snel mogelijk kan worden ingetrokken?

Aansluitend op die vraag, indien u alsnog bijkomende stappen hebt ondernomen om die controle toch te doen, wat zijn dan die stappen? Heeft de DVZ eindelijk toegang tot de meest up-to-date informatie over het strafrechtelijk verleden van vreemdelingen, alvorens over te gaan tot regularisatie?

Welke instructies hebt u aan uw administratie gegeven? Hoe is uw administratie intussen georganiseerd om enerzijds, nieuwe gevallen zo snel mogelijk te kunnen opsporen opdat het verblijf efficiënt kan worden ingetrokken en er daadwerkelijk tot verwijdering kan worden overgegaan en, anderzijds, de gevallen uit het verleden in kaart te brengen en aan te pakken?

09.02 Staatssecretaris **Maggie De Block**: Zoals ik op 9 mei 2012 reeds aangaf en ook bij talloze andere vragen en gelegenheden is de beoordeling op mijn vraag inderdaad aanzienlijk verstrengd. Die bepaling was al voor die tijd ingegaan.

Uiteraard is het strengere kader nog steeds van toepassing. Een kader moet natuurlijk steeds de rechtstaat respecteren. Dat principe is voor mij belangrijk. Men moet er bijvoorbeeld rekening mee houden als de betrokkene ouder is van een Belgisch kind en dat ook afwegen.

Door de Dienst Vreemdelingenzaken wordt die afweging dan ook gemaakt tussen, enerzijds, de aantasting van de openbare orde en, anderzijds, het respect voor de geldende artikelen van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens, bijvoorbeeld het recht op gezinsleven. U kunt er een andere mening op na houden, maar dan hebt u ook een andere mening over de principes van de rechtstaat en de mensenrechten.

Wat de statistieken betreft die u hebt opgevraagd, ik heb u naar aanleiding van vorige vragen de cijfers gegeven tot 2009. Inzake het antwoord op uw schriftelijke parlementaire vraag nr. 279 meldde men mij dat men daarvoor toen 42 000 dossiers manueel moest onderzoeken. U had een mooie tabel gestuurd met heel veel vakjes, die manueel moesten worden ingevuld, na het doorzoeken van 42 000 dossiers.

Ik heb toen mijn standpunt ingenomen en ik had er geen probleem mee u te zeggen dat het volgens mij excessieve middelen vereiste om zoveel medewerkers in te zetten voor het opmaken van statistieken over het verleden, en dat wij toen andere katten te geselen hadden bij de administratie.

De administratie heeft als immer vigerende en bovendien evidente instructie het verblijfsrecht van vreemdelingen onderhavig te maken aan een permanente evaluatie. Een dergelijke evaluatie gebeurt onder meer bij de toekenning en de verlening van de verblijfsvergunning, maar evenzeer naar aanleiding van de uitwisseling van gegevens met een strafinstelling inzake een gedetineerde vreemdeling met verblijfsrecht.

Op mijn aangeven werd de aandacht van de ambtenaren van de verschillende betrokken diensten speciaal op dat fenomeen gevestigd. Voor de regularisatiedienst in het bijzonder werden er vormingen georganiseerd, meer bepaald over de lezing van vasthoudingfiches, over de juridische termen die strafrechtelijke straffen kwalificeren en over de sensibilisering van het fraudefenomeen.

U zegt dat de terugkeer van ex-gedetineerden voor ons geen prioriteit is. Dat is het wel, de cijfers bewijzen het. In 2013 is door de verbetering van de samenwerking met Justitie en de penitentiaire instellingen een stijging van het aantal teruggekeerde ex-gedetineerden met 65 % vast te stellen. Aan de hand van die stijging tussen 2012 en 2013 mag men toch stellen dat wij daar prioritair op inzetten.

Wat uw vragen over de toegang tot de Algemene Nationale Gegevensbank betreft, kan ik u zeggen dat het ontwerp van wet waarin de toegang geregeld wordt, goedgekeurd is in zowel de Kamer als de Senaat. Ik dacht dat u daar wel van op de hoogte was.

09.03 **Sarah Smeyers** (N-VA): Mevrouw de staatssecretaris, u zegt dat u het strikter kader aanhoudt en het zelfs aanzienlijk hebt versterkt. Uw voorganger staatssecretaris Wathélet hanteerde het principe dat criminelen die een gevangenisstraf van twee à drie jaar hadden opgelopen, toch nog in aanmerking kwamen voor een regularisatie. U hebt dat verstrengd tot zes maanden. Criminelen die een straf krijgen van minder dan zes maanden, komen dus toch nog in aanmerking voor een regularisatie.

Ik hoop dat het waar is dat u het kader aanhoudt. U kunt het echter niet bewijzen met cijfers. Over de specifieke situatie waarbij verblijfsdocumenten worden verstrekt aan personen die voordien illegaal op ons grondgebied verbleven, kunt u geen cijfers geven. U geeft de algemene cijfers over verwijdering, maar mijn vraag gaat specifiek over het verwijderen van criminele illegalen die voordien of achteraf werden geregulariseerd. Het is dus een zeer specifieke vraag en geen vraag over de algemene cijfers van verwijderingen. Die cijfers bewijzen immers niets.

09.04 Staatssecretaris **Maggie De Block**: Er is nog iets wat ik heb veranderd: zij kunnen niet meer worden geregulariseerd, terwijl zij vroeger zelfs in de gevangenis een regularisatie konden vragen. Dat heb ik allang afgeschaft.

09.05 **Sarah Smeyers** (N-VA): Dat is niet waar, mevrouw de staatssecretaris.

09.06 Staatssecretaris **Maggie De Block**: Toch wel.

09.07 **Sarah Smeyers** (N-VA): Zij kunnen de regularisatie niet meer vanuit de gevangenis vragen, maar wel zodra zij hun straf hebben uitgezeten. Wij zullen hier echter geen semantische discussie voeren.

09.08 Staatssecretaris **Maggie De Block**: Zij worden verwijderd. Ik heb u die cijfers gegeven. Als zij hun straf hebben uitgezeten, sturen wij ze gewoon terug.

09.09 **Sarah Smeyers** (N-VA): Die cijfers heb ik niet, mevrouw de staatssecretaris. U geeft ze niet.

09.10 Staatssecretaris **Maggie De Block**: Ik heb u de cijfers gezegd. U hebt ze wel.

Wat de personen betreft die uit de gevangenis komen na het uitzitten van hun straf – u hebt mij daar een vraag over gesteld –, is er een stijging van 65 % op een jaar tijd door een betere samenwerking. Het gaat nu om 625 personen, en vroeger om ongeveer 470 personen.

09.11 **Theo Francken** (N-VA): En hoeveel mensen komen er vrij? Meer dan 1 000 personen! Er zijn er nog altijd zoveel die hier blijven en een regularisatie kunnen aanvragen. Sorry, maar u moet wel een beetje eerlijk zijn.

09.12 **Sarah Smeyers** (N-VA): Dat is het inderdaad. Zij kunnen na het uitzitten van hun straf toch nog een regularisatie vragen. U zegt dat u de afweging maakt tussen een eventuele bedreiging voor de openbare orde en alle bepalingen van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens, onder andere het recht op een gezinsleven.

Sorry, maar dan vind ik dat men, het debat over 50 jaar migratie van gisteren indachtig, van nieuwkomers, personen die een regularisatie aanvragen, iets mag verwachten. Men mag onder andere vragen dat zij geen bedreiging voor de openbare orde vormen, dat zij geen crimineel verleden hebben. Het gaat over een regularisatie van een illegale crimineel, een gunst. Dat weegt dan niet op tegen het recht op een familieleven. Een familieleven kan men ook in het land van herkomst opbouwen, die familie kan mee. Ik vind dat u die afweging moet maken.

09.13 Staatssecretaris **Maggie De Block**: Excuseer, maar dat gebeurt soms. Dat wordt afgewogen.

09.14 **Sarah Smeyers** (N-VA): Mevrouw de staatssecretaris, waarom geeft u die cijfers dan niet? Als dat allemaal gebeurt, dan is dat des te beter. Waarom kunnen wij dan geen inzicht krijgen in die cijfers? U weet intussen toch dat het thema zeer belangrijk en zeer gevoelig is. Door de cijfers niet te geven maakt u zich misschien verdachter dan nodig. Ik hoop gewoon dat het belang van die vraag u duidelijk is. Ik zou zeer graag exacte cijfers hebben.

Mijnheer de voorzitter, als u het mij toestaat wil ik nog een bedenking maken. Inzake de ANG, de Algemene Nationale Gegevensbank, is het ontwerp goedgekeurd. Daarom is het echter nog niet uitgevoerd. Mijn vraag is dus of de bepalingen ter zake al van toepassing zijn?

09.15 Staatssecretaris **Maggie De Block**: De tekst is twee weken geleden goedgekeurd in de Senaat.

09.16 **Sarah Smeyers** (N-VA): Misschien hebt u inderdaad zicht op de tijdspanne daarvan.

09.17 Staatssecretaris **Maggie De Block**: Ik heb nooit gezegd dat u geen toegang tot de gegevens zou krijgen. De wetten zijn er.

09.18 **Sarah Smeyers** (N-VA): Dat zijn van die antwoorden die geen antwoord zijn. U bent staatssecretaris, dit is toch geen kleuterklas.

09.19 Staatssecretaris **Maggie De Block**: Excuseer mij. Ik zal mij excuseren namens de administratie. Na twee weken is de tekst nog niet in uitvoering.

09.20 **Sarah Smeyers** (N-VA): Oké, dat is goed.

09.21 **Theo Francken** (N-VA): Hoeveel regularisaties van criminelen zijn er gebeurd?

09.22 **Sarah Smeyers** (N-VA): Dat is de vraag.

09.23 **Theo Francken** (N-VA): U antwoordt gewoon niet. U hebt boter op het hoofd.

Hoeveel criminelen zijn er geregulariseerd? Dat zou ik willen weten.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

De **voorzitter**: Vraag nr. 20881 van mevrouw Galant is zonder voorwerp.

10 Question de M. **Éric Thiébaud** à la secrétaire d'État à l'Asile et la Migration, à l'Intégration sociale et à la Lutte contre la pauvreté, adjointe à la ministre de la Justice, sur "la fermeture de places dans les initiatives locales d'accueil et les conséquences pour les CPAS" (n° 20912)

10 Vraag van de heer **Éric Thiébaud** aan de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, toegevoegd aan de minister van Justitie, over "het schrappen van plaatsen bij de lokale opvanginitiatieven en de gevolgen voor de OCMW's" (nr. 20912)

10.01 **Éric Thiébaud** (PS): Monsieur le président, madame la secrétaire d'État, la décision de Fedasil de fermer certaines initiatives locales d'accueil (ILA) suscite toujours de nombreuses réactions et inquiétudes parmi les responsables des CPAS du pays.

Comme vous l'avez déjà expliqué à plusieurs reprises, c'est dans le cadre de la réorganisation du réseau d'accueil des demandeurs d'asile et pour faire face à une diminution de la demande qu'il a été notifié aux CPAS de réduire les places d'accueil et de mettre fin à certaines subventions à partir de 2014.

Plusieurs mois après cette annonce, différents CPAS s'interrogent toujours sur les modalités d'application d'une telle restructuration ainsi que sur les conséquences budgétaires et humaines que cela implique.

À cet égard, la Fédération des CPAS wallons a déclaré que "ces modalités de fermeture sont irrespectueuses à l'égard des CPAS et vont susciter de nombreuses difficultés sur le terrain. La création de places "tampons" n'est pas une alternative acceptable et est très difficile à mettre en œuvre".

Aussi, madame la secrétaire d'État, voici les questions que je souhaite vous poser.

Plusieurs CPAS déplorent l'arbitraire avec lequel la décision leur a été notifiée. Pourriez-vous rappeler sur la base de quels critères les ILA ont été choisies pour être fermées?

Différents responsables de CPAS indiquent que les places "tampons" ne sont pas réalisables car en contradiction avec les dispositions réglementaires du Code wallon du logement. Dès lors, comment les places "tampons" seront-elles mises en œuvre et financées? Des éclaircissements peuvent-ils être

apportés?

Enfin, de nombreux présidents de CPAS voient dans l'imposition d'une telle restructuration une violation du principe élémentaire de l'autonomie locale. Que pouvez-vous leur répondre? Quelle concertation est-elle mise en œuvre pour accompagner ces mesures?

10.02 Maggie De Block, secrétaire d'État: Monsieur le président, monsieur Thiébaut, la décision de diminuer la capacité d'accueil n'est pas du tout prise de manière arbitraire. La raison de cette diminution est bien connue par tout le monde, notamment par les acteurs concernés. La fin de la crise de l'accueil a en effet eu pour conséquence un surplus important de places d'accueil. Plusieurs CPAS m'ont fait savoir que la baisse du taux d'occupation rendait difficile la gestion financière des ILA. C'est pourquoi une diminution de la capacité d'accueil s'imposait.

Pendant plusieurs mois, Fedasil a organisé des concertations avec les partenaires d'accueil concernant la quantité, la répartition et les modalités de fermeture des places. La Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten, l'Association de la Ville et des Communes de la Région de Bruxelles-Capitale et l'Union des Villes et des Communes de Wallonie étaient également impliquées dans cet exercice.

Nous avons adopté un certain nombre de principes afin de permettre une réduction de la capacité d'accueil en ILA qui soit à la fois conforme à la demande et équitable entre les CPAS. Ces principes sont la proportionnalité, une réduction qui ne peut aller au-delà de 45 % de la capacité d'accueil structurelle de chaque CPAS, le maintien des places d'accueil pour les MENA ainsi que la priorité donnée aux femmes et aux hommes isolés afin de répondre au manque de places pour ces personnes en ILA.

L'objectif est donc bien de limiter les répercussions négatives sur les CPAS tout en garantissant une capacité d'accueil d'une taille optimale et adaptée aux besoins actuels et futurs.

Cette réduction a été annoncée et expliquée aux CPAS avant d'être mise en œuvre et respecte entièrement le cadre juridique. Les conventions entre Fedasil et les CPAS prévoient, en effet, la possibilité de revoir et de réduire le nombre de places moyennant un préavis de six mois.

La création de places "tampons" répond au besoin de rendre le réseau d'accueil plus flexible afin de pouvoir rapidement à une augmentation du flux de demandeurs d'asile. Les principes et les modalités de financement de ces places ont été expliqués dans les courriers adressés aux CPAS. Je tiens ici à préciser que nous avons été informés de la problématique liée au Code wallon du logement.

Fedasil fait le nécessaire pour trouver des solutions pragmatiques aux difficultés rencontrées par les CPAS. En tout état de cause, des projets de places "tampons" en ILA, notamment en Wallonie, existent aujourd'hui dans d'autres CPAS, ce qui démontre que cette alternative est réalisable.

D'après moi, il est avantageux pour les communes et les CPAS de créer des logements d'urgence tout en bénéficiant parallèlement d'une allocation de 15 %.

Pour ce qui concerne votre question quant au respect de l'autonomie locale, ni Fedasil, ni moi-même n'imposons quoi que ce soit susceptible de porter atteinte à cette autonomie locale. La fermeture des places est faite de manière tout à fait réglementaire, dans le respect des dispositions prévues par la convention ILA.

10.03 Éric Thiébaut (PS): Monsieur le président, madame la secrétaire d'État, je vous remercie pour votre réponse.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

11 Vraag van de heer Theo Francken aan de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, toegevoegd aan de minister van Justitie, over "de in het jaar 2013 niet-verwijderde illegale gedetineerden die de gevangenis verlaten" (nr. 21150)

11 Question de M. Theo Francken à la secrétaire d'État à l'Asile et la Migration, à l'Intégration sociale et à la Lutte contre la pauvreté, adjointe à la ministre de la Justice, sur "les détenus illégaux qui n'ont pas été expulsés à leur sortie de prison en 2013" (n° 21150)

11.01 Theo Francken (N-VA): Mijnheer de voorzitter, mevrouw de staatssecretaris, in antwoord op mijn vraag nr. 574 kreeg ik cijfergegevens die aanleiding geven tot aanvullende vragen.

Van januari tot en met augustus 2013 werden 5 164 illegale gedetineerden die de gevangenis verlieten in het bezit gesteld van een bevel om het grondgebied te verlaten (BGV). Het gaat dus over een periode van amper acht maanden tijd. In uw antwoord gaf u ook aan dat het slechts om 1 202 definitief veroordeelde niet-EU-vreemdelingen gaat.

Uit uw antwoord blijkt dus duidelijk dat u reeds de oefening hebt gemaakt voor het vaststellen van de nationaliteit van betrokkenen, anders zou u de opsplitsing 'al dan niet niet-EU-vreemdeling' niet kunnen maken. U zou dan ook op soortgelijke wijze eenvoudig moeten kunnen aangeven om hoeveel veroordeelde EU-vreemdelingen, hoeveel niet-definitief veroordeelde EU-vreemdelingen en hoeveel niet-definitief veroordeelde niet-EU-vreemdelingen het gaat. Die cijfers vereisen, gelet op uw antwoord, dus geen bijzonder opzoekingswerk.

Ik heb de volgende vragen.

Hoeveel veroordeelde illegale EU-vreemdelingen werden bij het verlaten van de gevangenis in het bezit gesteld van een BGV? Hoeveel niet-definitief veroordeelde EU-vreemdelingen werden bij het verlaten van de gevangenis in het bezit gesteld van een BGV? Hoeveel niet-definitief veroordeelde niet-EU-vreemdelingen werden bij het verlaten van de gevangenis in het bezit gesteld van een BGV?

Indien u deze data reeds beschikbaar zou hebben naar aanleiding van de voormelde schriftelijke vraag, kunt u mij dan telkens de top vijf van de nationaliteiten geven voor de hierboven vermelde vragen en voor het eerder vermelde aantal definitief veroordeelde niet-EU-vreemdelingen? Ik neem genoeg met de schriftelijke versie van uw antwoord, als die gewoon cijfers zou bevatten en mijn vragen effectief beantwoord worden.

11.02 Staatssecretaris Maggie De Block: Ik heb de cijfers, maar niet per nationaliteit, want die worden niet bijgehouden.

11.03 Theo Francken (N-VA): Dat is geen probleem.

11.04 Staatssecretaris Maggie De Block: Men houdt alleen EU en niet-EU-gegevens bij.

(De staatssecretaris overhandigt de schriftelijke versie van haar antwoord aan de heer Francken)

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

12 Vraag van mevrouw Nahima Lanjri aan de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, toegevoegd aan de minister van Justitie, over "de problematiek van de niet-repatrieerbare Afghanen" (nr. 21341)

12 Question de Mme Nahima Lanjri à la secrétaire d'État à l'Asile et la Migration, à l'Intégration sociale et à la Lutte contre la pauvreté, adjointe à la ministre de la Justice, sur "la problématique des Afghans qui ne peuvent être rapatriés" (n° 21341)

12.01 Nahima Lanjri (CD&V): Mijnheer de voorzitter, mevrouw de staatssecretaris, in het kader van de asielaanvragen van mensen uit Afghanistan wordt een aantal dossiers afgewezen als niet-geloofwaardig. In bepaalde gevallen betreft het personen die voor hun komst naar ons land eerst enige tijd in een ander land hebben verbleven, nadat zij uit Afghanistan zijn gevlucht. In dat geval wijst het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen de aanvraag af en moet de DVZ een bevel geven om het grondgebied te verlaten.

In de praktijk komt het er dus op neer dat men mensen waarvan men niet erkent dat zij uit Afghanistan komen, toch naar Afghanistan repatrieert. Het CGVS zegt dat ze niet uit Afghanistan afkomstig zijn, maar de DVZ repatrieert wel naar Afghanistan. Bovendien werd op geen enkel ogenblik de vraag naar mogelijke vervolging bij hun terugkeer in Afghanistan onderzocht.

Welke gevolgen zijn er verbonden aan dergelijke dossiers? Worden zij alsnog gerepatriëerd of hoe gaat men om met de contradictie of moeilijkheid die er is tussen beide diensten? Ik begrijp dat dit niet altijd evident is.

Hoeveel van dergelijke beslissingen werden er het afgelopen jaar genomen?

Het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen berichtte enige tijd geleden, in het kader van de acties die werden gevoerd door Afghanen, de uitwijzing van mensen uit Afghanistan *on hold* te zetten. U hebt trouwens ook nog gezegd dat degenen die meenden dat er nieuwe elementen waren in het dossier, een nieuwe aanvraag konden indienen. Is dat principe nog steeds van kracht? Welk statuut hebben die mensen dan ondertussen? Hebben zij recht op opvang en maatschappelijke integratie of enkel wanneer zij een nieuwe aanvraag doen? Misschien kunt u ook iets vertellen over die mensen die dan een nieuwe aanvraag doen en over hoe het intussen met hen gesteld is.

12.02 Staatssecretaris **Maggie De Block**: Mevrouw Lanjri, in alle gevallen beoordeelt het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen wel degelijk het reële risico bij terugkeer of de gegronde vrees. Degenen die de indruk wekken dat er zeer veel gevallen zouden zijn waarbij er een gebrek aan geloofwaardigheid is en zagezegd geen beoordeling van het risico gebeurt, hebben een verkeerd beeld van de realiteit.

Het CGVS past voor asielaanvragen van personen uit Afghanistan als principe toe dat bij aanwijzing van een reële nood aan bescherming of een reëel risico een beschermingsstatus wordt toegekend, ook al heeft de asielzoeker ongeloofwaardige of bedrieglijke verklaringen afgelegd.

Bij vaststelling van ongeloofwaardigheid of bedrog wordt ook steeds een afweging gemaakt. Indien er behalve de fraude aanwijzingen zijn van een reëel risico, wordt eventueel de subsidiaire beschermingsstatus of vluchtelingenstatus toch toegekend. In een uiterst beperkt aantal gevallen is er een weigeringsbeslissing, die effectief is gebaseerd op de vaststelling dat de asielzoeker totaal geen zicht heeft op zijn of haar reële situatie.

Voor zij van wie de nationaliteit en herkomst uit Afghanistan vaststaat, maar die totaal geen zicht geven op de regio van herkomst binnen Afghanistan, kan ervan worden uitgegaan dat er geen risico is, omdat door die asielzoekers geen enkel concreet of individueel element wordt aangebracht waaruit een reëel risico blijkt. Er kan desgevallend van worden uitgegaan dat zij afkomstig zijn uit een regio waarnaar een terugkeer mogelijk is.

Er moet ook een onderscheid worden gemaakt met zij die meer dan tien of twintig jaar geleden Afghanistan hebben verlaten en eventueel in een derde land een dubbele nationaliteit of een reëel alternatief hebben gekregen. Ook in dit geval gaat het om personen die manifest medewerking weigeren om een zicht te krijgen op hun reële situatie. Het gaat bijvoorbeeld om mensen die jaren geleden uit Afghanistan naar een ander land zijn gaan wonen, maar die nu om de ene of de andere reden toch naar hier komen. Hun kinderen spreken ook al lang niet meer de taal van hun land van herkomst. Daarna komen zij hier en verklaren zij toch vluchtelingen uit Afghanistan te zijn. Zij kunnen of willen echter niet meer aangeven van welke streek zij komen, enkel en alleen om de mist te laten hangen.

Dergelijke dossiers zijn echt moeilijk. Zij weigeren ook elke medewerking en willen niet laten weten waar zij gedurende een periode van hun leven hebben verbleven. Zij willen manifest voor een aanvrager als vluchteling uit Afghanistan doorgaan.

Het commissariaat-generaal heeft gedurende een korte periode effectief geen weigeringsbeslissingen meer betekend. Het gaat echter over een periode van twee tot drie weken in september 2013, in afwachting van een actualisatie van de informatie over Afghanistan, op basis waarvan het beleid wordt bepaald, dus de COI. Die periode is echter allang voorbij. Na de periode van twee tot drie weken waarin de dossiers *on hold* werden gezet, werden zowel beslissingen tot erkenning als tot weigering genomen.

In de periode waarin de asielprocedure bleef lopen en het om een eerste aanvraag ging, hadden zij natuurlijk recht op opvang. Het ging ook niet over een lange periode. Twee weken lang zijn de beslissingen opgeschort, om de diensten de tijd te geven de nieuwe richtlijnen, onder andere van de UNHCR, te implementeren.

Dat gold niet alleen voor Afghanistan, maar ook voor Irak en Egypte.

12.03 Nahima Lanjri (CD&V): Mevrouw de staatssecretaris, deze vraag werd ingediend in december en had betrekking op de periode daarvoor. Ik kan mij dus indenken dat die periode is afgelopen.

Ik geef u gelijk: als er bewijzen zijn of fraude wordt vastgesteld of men heeft geweigerd om mee te werken aan het dossier en men weet niet vanwaar het komt, dan kan men eraan twijfelen of die persoon wel effectief uit dat gebied komt. Er blijft wel een contradictie: enerzijds, vindt men het verhaal niet geloofwaardig, anderzijds, stuurt men die persoon terug naar Afghanistan zelf, terwijl die misschien een bepaalde periode in een ander land is geweest. Het is belangrijk daarin voorzichtig te blijven

12.04 Staatssecretaris Maggie De Block: Ze worden wel geacht hun medewerking te verlenen en alle informatie te geven die ertoe moet leiden hun nood aan bescherming te kunnen vaststellen. Als men dan manifest ondervindt dat er gaten in het verhaal zitten en men niet de waarheid spreekt...

12.05 Nahima Lanjri (CD&V): Ik geef u gelijk als mensen weigeren om mee te werken en manifest fraude plegen. Dat is iets anders.

Ik hoor echter ook verhalen van mensen die zeggen uit een bepaalde regio te komen, maar dat men hen niet gelooft en dat zij worden teruggestuurd naar het land in kwestie.

Ik hoor ook de verhalen dat mensen zeggen dat ze niet uit Afghanistan komen, maar dat ze er toch heen worden gerepatrieerd. Als het commissariaat-generaal gelooft dat ze niet uit Afghanistan komen, dan moeten ze niet naar Afghanistan worden gerepatrieerd, maar naar het land waarvan men vermoedt dat ze afkomstig zijn.

In geval van fraude of gebrek aan medewerking is dat inderdaad een andere zaak. Voor het eerste geval moet wel een oplossing worden gezocht, als het commissariaat eraan twijfelt of ze wel echt uit Afghanistan komen en ze toch daarheen worden gestuurd, want daar zit een contradictie.

L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

13 Vraag van mevrouw Nahima Lanjri aan de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, toegevoegd aan de minister van Justitie, over "het genderspect in het onderzoek door de asielinstanties van asielaanvragen uit Afghanistan" (nr. 21340)

13 Question de Mme Nahima Lanjri à la secrétaire d'État à l'Asile et la Migration, à l'Intégration sociale et à la Lutte contre la pauvreté, adjointe à la ministre de la Justice, sur "l'importance du genre dans le cadre des enquêtes sur les demandes d'asile de ressortissants afghans menées par les instances d'asile" (n° 21340)

13.01 Nahima Lanjri (CD&V): Mijnheer de voorzitter, mevrouw de staatssecretaris, bij het asielonderzoek door de asielinstanties is de informatiefiche die door de Cedoca ter beschikking wordt gesteld van het CGVS en de RvV heel belangrijk om na te gaan of het inroepen van de bescherming tegen vervolging al dan niet geloofwaardig kan worden geacht. De informatie die door deze dienst ter beschikking wordt gesteld, is dus cruciaal in de asielprocedure.

In het recente UNHCR-rapport met betrekking tot vluchtelingen uit Afghanistan wordt uitvoering gewezen op de precare situatie van vrouwen en kinderen in het land en de mogelijkheden die daardoor rijzen op het vlak van de toekenning van de vluchtelingenstatus of subsidiaire bescherming. Zo wijst het UNHCR-rapport op een verslechterde situatie in veel delen van het land op het vlak van vrouwenrechten en gendergerelateerde vervolging. De situatie schijnt zelfs nog te verergeren met het oog op de terugtrekking van de internationale troepenmacht, waarbij het huidige regime geneigd is om op het vlak van de vrouwenrechten toegevingen te doen aan de Taliban.

Vrouwen lopen de volgende risico's. Zij riskeren vooral slachtoffer te worden van seksueel en gendergerelateerd geweld, schadelijke traditionele praktijken zoals gedwongen huwelijken, uithuwelijken van minderjarige meisjes, eremoorden enzovoort. Zij riskeren ook beschouwd te worden als vrouwen die de goede zeden schenden, bijvoorbeeld door het niet dragen van de boerka.

Naar verluidt zou het Cedoca-document dat als basis wordt gebruikt bij de behandeling van asielaanvragen uit Afghanistan, niet voorzien in specifieke informatie of toetsing van de gendergerelateerde risico's in het land. Voor een land als Guinee is dit wel zeer uitdrukkelijk opgenomen, terwijl dat voor Afghanistan niet het geval is.

Afhankelijk van het land waarvan men afkomstig is, heeft men dus pech om als vrouw uit Afghanistan te komen en is men in het voordeel als men uit Guinee komt.

Mevrouw de staatssecretaris, ik heb de volgende vragen.

Klopt het dat de Cedoca-documenten met betrekking tot Afghanistan geen specifieke informatie of elementen van risico op gendergerelateerd geweld bevatten? Wordt bij de beoordeling van de asielaanvragen uit Afghanistan rekening gehouden met de specifieke risico's voor vrouwen en kinderen, zoals ook vermeld in de aanbevelingen van het UNHCR? Indien niet, dienen de richtlijnen op dit vlak dan niet te worden aangepast of hebt u dat al gedaan? Bent u daarmee bezig?

13.02 Staatssecretaris **Maggie De Block**: Mijnheer de voorzitter, mevrouw Lanjri, het spijt mij dat ik in herhaling moet vallen, maar ik denk dat bepaalde organisaties via verschillende parlementsleden dezelfde vragen stellen en verhalen de wereld insturen. Ik zal ze telkens beantwoorden. Dat is mij niet te veel, maar het is merkwaardig dat de vragen van alle kanten komen.

Eerst en vooral moet benadrukt worden dat het aan het Commissariaat-generaal voor Vluchtelingen en Staatlozen en in beroep aan de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen toekomt om in volle onafhankelijkheid te oordelen over de toepassingen van de internationaalrechtelijk vastgelegde definities van vluchtelingen en subsidiaire bescherming. Dat is zo bepaald in de wet die de asielprocedure vastlegt. Ik kan mij daarin niet mengen, want dat zou niet alleen onbehoorlijk zijn, maar ook onwettelijk.

Nu wil ik enkele misverstanden de wereld uit helpen die in uw vragen aan bod komen.

Naar alle waarschijnlijkheid refereert u in uw vraag aan het rapport betreffende de algemene veiligheidssituatie in Afghanistan. In dat rapport wordt een inschatting gemaakt van de algemene situatie en wordt niet ingegaan op bijzondere profielen. Naast dat rapport bestaan er ook andere rapporten, met instructies voor de behandeling van de bijzondere profielen, zoals de vrouwen, minderjarigen enzovoort.

Cedoca stelt systematisch alle relevante informatie ter beschikking aan de *protection officers* door gebruik van verschillende kanalen. Dat doet Cedoca door de informatiedatabank InSite te voeden; relevante rapporten door te sturen, waaronder, maar niet beperkt tot, de publicaties van de Verenigde Naties en organen zoals UNHCR en Unicef; wekelijks nieuwsbrieven op te stellen; tweewekelijks een documentaire uit te zenden enzovoort. Onlangs heb ik nog een demonstratie van de nieuwe mogelijkheden van InSite bij het commissariaat gekregen. Die databank is werkelijk indrukwekkend. Van meer dan honderd landen krijgt de gebruiker meteen alle mogelijke informatie op het scherm, ook omtrent de situatie van minderheidsgroepen, vrouwen en meisjes, alle informatie die men wenst. Bij al die initiatieven werd enorm veel aandacht besteed aan mogelijk kwetsbare groepen, zoals vrouwen en minderjarigen, maar ook vanwege religieuze aard enzovoort.

Het commissariaat-generaal heeft dat ook meermaals medegedeeld, maar desondanks blijven sommige organisaties geruchten verspreiden om het beleid van het commissariaat-generaal in een slecht daglicht te plaatsen. Zij trachten daardoor aan te tonen dat het commissariaat-generaal een soort restrictief beleid zou voeren of blind zou zijn voor bepaalde kwetsbare groepen en hun problematiek. Dat is zeker niet het geval.

Dergelijke negatieve campagnes resulteren eigenlijk in een pervers effect. Het resultaat van zo'n negatieve campagnes is dat mensen zich tot andere landen gaan wenden; landen die eigenlijk een restrictiever beleid voeren. Ze gaan met andere woorden naar een land waar de beschermingsgraad voor hen lager ligt en daardoor krijgt men een omgekeerd effect. Sommige mensen krijgen in die landen immers niet de bescherming die ze bij ons wel zouden krijgen.

Men kan de mensen niet beletten om te doen of te zeggen wat ze menen te moeten doen of zeggen. Ik spreek deze argumenten echter met kennis van zaken tegen. Om die reden werd ook nog een werkbezoek voor mij en mijn medewerkers gepland waarbij er zal worden gewezen op de mogelijkheden inzake het

consulteren tijdens de behandeling van het dossier en tijdens het opstellen van het advies door de *protection officers*. Men zal zich hierbij bovendien baseren op informatie uit meer dan 100 landen die werd gecheckt en aangevuld door onze diplomatieke diensten. Het gaat werkelijk over een schat aan informatie.

13.03 Nahima Lanjri (CD&V): Mevrouw de staatssecretaris, kunt u mij een antwoord geven over het Cedoca-document? Bevat dit nu al dan niet de informatie? U zegt dat er ook andere informatiebronnen worden geraadpleegd. Hoe zit het echter met dat specifieke document waarnaar men verwijst?

13.04 Staatssecretaris Maggie De Block: Cedoca verwijst niet naar een document, maar naar de studiedienst die het opzoekwerk doet. Alle geraadpleegde verslagen worden met bronvermelding in die databank van Cedoca bewaard en direct ter beschikking gesteld op het scherm van de *protection officers*.

13.05 Nahima Lanjri (CD&V): Dit geldt ook voor Afghanistan?

13.06 Staatssecretaris Maggie De Block: Het wordt dag na dag opgevolgd voor meer dan 100 landen. Dit is een studiecentrum op zich. Het betreft dus geen document, maar wel een *work in progress*. Als er zich ergens een incident voordoet dan wordt daarvan een verslag opgesteld of het wordt gerapporteerd door de diplomatieke diensten. Die informatie wordt constant bijgewerkt.

13.07 Nahima Lanjri (CD&V): Ook voor Afghanistan?

13.08 Staatssecretaris Maggie De Block: Afghanistan is een enorm land dat is opgedeeld in verschillende streken en regio's. Hetzelfde geldt voor Guinee. Bovendien wordt er een onderscheid gemaakt tussen stedelijke gebieden of het platteland. Ook in een bepaald land worden er verschillen gemaakt. Dat is de reden waarom wij moeten weten waar de mensen precies vandaan komen. Er wordt bovendien veel belang gehecht aan de situatie van de meisjes en de vrouwen, en alle andere mogelijke minderheidsgroepen of kwetsbare groepen.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

14 Samengevoegde vragen van

- mevrouw Nahima Lanjri aan de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, toegevoegd aan de minister van Justitie, over "de opvolging van de schijnhuwelijken en schijnwettelijke samenwoning" (nr. 21607)

- de heer Peter Logghe aan de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, toegevoegd aan de minister van Justitie, over "de verplichte melding van schijnhuwelijken en de opvolging van schijnrelaties" (nr. 21625)

14 Questions jointes de

- Mme Nahima Lanjri à la secrétaire d'État à l'Asile et la Migration, à l'Intégration sociale et à la Lutte contre la pauvreté, adjointe à la ministre de la Justice, sur "le suivi des mariages de complaisance et des cohabitations légales de complaisance" (n° 21607)

- M. Peter Logghe à la secrétaire d'État à l'Asile et la Migration, à l'Intégration sociale et à la Lutte contre la pauvreté, adjointe à la ministre de la Justice, sur "l'obligation de déclarer les mariages de complaisance et le suivi des 'relations feintes'" (n° 21625)

14.01 Nahima Lanjri (CD&V): Mijnheer de voorzitter, mevrouw de staatssecretaris, de wet van 2 juni 2013 versterkt de controle en de bestraffing op het sluiten van schijnhuwelijken en voorziet ook in sancties tegen het sluiten van een schijnwettelijk samenlevingscontract.

Via de koppeling van de gegevens met het Rijksregister is voortaan ook een betere opvolging van deze dossiers mogelijk, zodat pogingen bij eender welk gemeentebestuur voortaan ook door de ambtenaren van de burgerlijke stand van andere gemeenten kunnen worden opgemerkt.

Ik heb onlangs nog een vraag over die databank gesteld.

Hoeveel meldingen van schijnhuwelijken en schijnwettelijke samenlevingen werden bij de DVZ gemeld? In hoeveel gevallen werd de verblijfsvergunning ingetrokken? Wat is de belangrijkste motivering om alsnog de

verblijfsvergunning niet in te trekken? Deze vraag heeft uiteraard betrekking op het verleden.

14.02 Peter Logghe (VB): Mijnheer de voorzitter, mevrouw de staatssecretaris, op 14 november 2013 hebt u samen met uw collega's, de ministers van Justitie en Binnenlandse Zaken, een nieuw middel in het leven geroepen om schijnhuwelijken en schijnrelaties te bestrijden. Ambtenaren van de burgerlijke stand werden verplicht informatie omtrent vermoedens van schijnrelaties of pogingen daartoe in het bevolkingsregister te vermelden. Die informatie zou ertoe moeten leiden dat er door de daders minder geshopt wordt tussen de gemeenten. U kent dat fenomeen beter dan ik.

Mevrouw de staatssecretaris, hebt u een zicht op het aantal vermeldingen in het bevolkingsregister met betrekking tot schijnrelaties of pogingen daartoe? Wordt de nieuwe regeling met andere woorden al vlot door de gemeenten en steden toegepast?

Hoeveel schijnhuwelijken werden vorig jaar ontdekt of vastgesteld en hoeveel pogingen ertoe? Hoe zit het met de schijnsamenlevingscontracten? Uw voorganger, minister De Clerck, had het in 2010 over ongeveer 9 000 onderzoeken. Hoeveel zijn er dat nu?

De vraag die mij in het bijzonder bezighoudt, is hoeveel verblijfsvergunningen er werden ingetrokken ingevolge het vaststellen van schijnhuwelijken, schijnsamenlevingscontracten of schijnrelaties?

Als u de resultaten ziet of als u net geen of te weinig resultaten vaststelt, denkt u dan dat er binnen deze coalitie een meerderheid bestaat om een en ander te wijzigen vooral op het vlak van het intrekken van de verblijfsvergunningen?

14.03 Staatssecretaris Maggie De Block: Mijnheer de voorzitter, ik kan beide collega's de volgende cijfers geven. Vorig jaar deed de Dienst Vreemdelingenzaken 4 261 onderzoeken naar voorgenomen huwelijken en 3 017 onderzoeken naar reeds gesloten huwelijken, naar aanleiding van klachten dat het om een schijnhuwelijk zou gaan. Sinds oktober 2013 zijn er eveneens onderzoeken mogelijk naar schijnverklaringen van wettelijke samenwoning. In de korte periode sinds oktober 2013 werden reeds 1 064 administratieve onderzoeken verricht. Dat bewijst dat de administratie er klaar voor was.

Wat het verblijfsrecht betreft, heeft de Dienst Vreemdelingenzaken in 2013 als gevolg van de gerechtelijke nietigverklaring van een huwelijk 48 verblijven aan Franstalige kant en 52 verblijven aan Nederlandstalige kant ingetrokken. Het gaat in totaal dus om 100 intrekkingen in 2013.

U weet dat het door de gewijzigde wetgeving mogelijk zal zijn, bij het vaststellen van een schijnhuwelijk of schijnsamenwoning, dat de rechter zich simultaan uitspreekt over de verbreking van het huwelijk of het samenwonen. De nietigverklaring zal in het vervolg dus gemakkelijker kunnen. Daarom hebben wij dit in de wet opgenomen.

Bij de beoordeling over de intrekking van het verblijf wordt er rekening gehouden met de volledige situatie van de vreemdeling die zich schuldig gemaakt heeft aan een schijnrelatie, alsook met zijn gezin, de duur van het verblijf, de situatie in het land van herkomst en eventueel ook de gezondheidstoestand.

Het fenomeen van schijnsamenwoning is te recent, zodat er op basis van die onderzoeken nog geen verblijven zijn ingetrokken. De fraude moet immers eerst gerechtelijk worden vastgesteld.

Als gevolg van de wetswijziging van 8 juli 2011 werden de aanvragen voor een visum voor gezinshereniging in veel gevallen om andere redenen geweigerd.

Zeer vaak gebeurde dat omdat de voorwaarde van de bestaansmiddelen niet gerespecteerd werd, zonder dat de werkelijkheid van het huwelijk grondig moest worden onderzocht.

Voor het jaar 2013 konden echter 160 aanvragen voor een visum gezinshereniging geweigerd worden omdat er sprake was van een schijnhuwelijk. Er werden vorig jaar 1 020 verblijfstitels ingetrokken. De meeste intrekkingen in het kader van gezinshereniging werden uitgevoerd omdat eigenlijk geconstateerd werd dat er geen gezin bestond.

De DVZ beschikt in het kader van gezinshereniging echter niet over cijfergegevens van verblijfstitels die ingetrokken werden omdat er sprake was van een schijnhuwelijk.

Betreffende de koppeling van de gegevens met het Rijksregister werd het ontwerp van koninklijk besluit voorgelegd voor advies aan de Raad van State. Het is nog niet in werking.

14.04 Nahima Lanjri (CD&V): Mevrouw de staatssecretaris, ik stel vast dat het aantal nietigverklaringen en het aantal intrekkingen van verblijfsvergunningen als gevolg daarvan nog steeds zeer laag liggen. Ik hoop samen met u dat dit in de toekomst, als het in handen komt van een rechter, wel vlotter zal gaan en dat meer gevallen zullen leiden tot de intrekking van de verblijfsvergunning.

U gaf cijfers voor de administratieve onderzoeken. Dat zijn er een zeventuizendtal. Dan is er het aantal processen-verbaal. De afgelopen jaren waren dat er al gauw 2 000 of 3 000. Als men dan vaststelt dat er van die 2 000 tot 3 000 slechts 100 verblijfsvergunningen worden ingetrokken, dan is dat echt niet veel. Men komt dus nog niet veel via het gerecht tot de beslissing dat het om een schijnhuwelijk gaat.

Ik stel daarentegen wel vast dat er vorig jaar, in 2013, 1 020 verblijfsvergunningen werden ingetrokken omdat er vastgesteld werd dat betrokkenen niet samenwoonden of geen gezin vormden. Dat cijfer geeft toch aan dat er blijkbaar gevolg werd gegeven aan wat wij ook hadden afgesproken bij de wet op de gezinshereniging, namelijk dat minstens de eerste drie jaar strenger zou worden gecontroleerd of personen al dan niet ten laste zijn van de overheid, effectief een gezin vormen enzovoort.

Mensen die niet samenwonen, ook al is er geen klacht of PV, verliezen dan hun verblijfsvergunning. Als dat er 1 020 zijn op een jaar, dan geeft dat toch wat te kennen. Dat moet een signaal zijn voor iedereen die meent via een schijnhuwelijk aan een verblijfsvergunning te raken. Hiermee geven wij aan dat wij wel degelijk controleren en dat wie niet effectief een gezin vormt zijn verblijfsvergunning verliest.

14.05 Peter Logghe (VB): Mevrouw de staatssecretaris, ik dank u voor uw cijfers.

Ik zit met hetzelfde gevoel en ik trek dezelfde besluiten. Maximaal 1 op 80 blijft natuurlijk een vrij mager resultaat, wat de intrekking van het verblijfsrecht betreft. Ik kijk vooral uit naar de toekomst. Ik hoop dat uw cijfer bevestigd zal worden. Ik zal het wel van heel dicht opvolgen.

Ik heb niet goed begrepen wat u bedoelde met het KB dat de koppeling met het Rijksregister zal regelen. Als ik u goed begrepen heb, moest dat nog goedgekeurd of gepubliceerd worden. Is het al goedgekeurd? Wanneer mogen wij het verwachten? Helemaal op het einde van uw antwoord had u het daarover.

14.06 Staatssecretaris Maggie De Block: Het ontwerp van KB is naar de Raad van State gestuurd en moet dus nog terugkomen. Het is in behandeling bij de Raad van State.

14.07 Peter Logghe (VB): Het kan dus nog wel een paar weken duren.

14.08 Nahima Lanjri (CD&V): (...)

(...): (...)

14.09 Peter Logghe (VB): Mevrouw de staatssecretaris, kunnen wij de schriftelijke versie van uw antwoord krijgen, want er staan nogal wat cijfers in. Waarvoor dank.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

De **voorzitter**: Vraag nr. 21666 van mevrouw Temmerman wordt omgezet in een schriftelijke vraag.

15 Vraag van de heer Theo Francken aan de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, toegevoegd aan de minister van Justitie, over "de arrestatie van 14 illegalen op de trein Leuven-Luik" (nr. 21355)

15 Question de M. Theo Francken à la secrétaire d'État à l'Asile et la Migration, à l'Intégration sociale et à la Lutte contre la pauvreté, adjointe à la ministre de la Justice, sur "l'arrestation de 14 illégaux dans le train Louvain-Liège" (n° 21355)

15.01 Theo Francken (N-VA): Mijnheer de voorzitter, de spoorwepolitie zou begin december 14 illegalen hebben aangetroffen op een trein van Leuven naar Luik.

Mevrouw de staatssecretaris, kunt u dat bericht bevestigen? Om wie gaat het? Gelieve de nationaliteit, de leeftijd en het geslacht van de betrokken personen te geven.

Wat is er met de personen gebeurd? Hoeveel personen werden opgesloten in een gesloten centrum? Hoeveel personen werden uitgewezen? Hoeveel personen kregen een bevel?

15.02 Staatssecretaris Maggie De Block: Mijnheer de voorzitter, op 5 december was er inderdaad een controle van de spoorwepolitie van Leuven en Luik.

In totaal heeft de Dienst Vreemdelingenzaken 13 administratieve verslagen over illegalen ontvangen, waarvan acht verslagen van de spoorwepolitie van Leuven en vijf verslagen van de spoorwepolitie van Luik. Het ging om 12 mannen en een vrouw, van wie de jongste 22 jaar was en de oudste 39 jaar.

De verklaarde nationaliteiten waren zeer divers. Ik citeer: twee Afghanen, twee Marokkanen, een Algerijn, een Indiër, twee Syriërs, een Togolees, een Palestijn, een Beniner, een Malinees en een persoon met een niet-bepaalbare nationaliteit.

De volgende administratieve beslissingen werden genomen: een persoon werd opgesloten in een gesloten centrum met het oog op verwijdering, twee personen mochten beschikken aangezien zij zich in een procedure bevinden, en 10 personen kregen het bevel om het grondgebied te verlaten. Voor geen enkele persoon werd een PV omtrent verstoring van de openbare orde opgesteld.

15.03 Theo Francken (N-VA): Mevrouw de staatssecretaris, ik kan alleen maar opnieuw vaststellen dat het overgrote deel gewoon een bevel krijgt.

Als de spoorwepolitie een actie rond illegaliteit plant, kan zij op zijn minst toch even – zoals u zelf hebt gezegd – met het centrum 127bis of uw departement contact opnemen om een aantal cellen te reserveren in een gesloten centrum met het oog op repatriëring. Welke zin heeft zo'n actie anders? Het is een slag in het water.

De Leuvense politie doet ook dergelijke acties op de Oude Markt om gauwdiefstallen tegen te gaan. Dan worden ook daar een twintigtal illegalen opgepakt, maar omdat zij geen afspraak hebben gemaakt met uw diensten, is er geen plaats en krijgen zij allemaal een bevel om het grondgebied te verlaten. Daar behangen zij dan hun gevel mee. Zij leggen dat bevel volledig naast zich neer. Niemand gelooft dat zij zich na een bevel uit de Schengenzone zullen verwijderen of dat zij de trein of het vliegtuig tot buiten de Schengenzone zullen nemen.

Wie gelooft dat? Opnieuw, men doet veel en men doet maar op, maar zolang men geen afspraken maakt met uw diensten, zal het nooit werken. Men doet een actie met veel poeha, in alle kranten komt dat er een actie inzake illegaliteit is gedaan op de spoorwegen, men pakt er 13 of 14 op en geeft die dan een uitwijzingsbevel, omdat er geen plaats is in de gesloten centra. Dit heeft totaal geen zin.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

De **voorzitter**: Vraag nr. 21726 van mevrouw Sminate wordt uitgesteld.

16 Vraag van de heer Peter Logghe aan de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, toegevoegd aan de minister van Justitie, over "fraude bij verblijfsvergunningen" (nr. 21765)

16 Question de M. Peter Logghe à la secrétaire d'État à l'Asile et la Migration, à l'Intégration sociale et à la Lutte contre la pauvreté, adjointe à la ministre de la Justice, sur "la fraude aux titres de séjour" (n° 21765)

16.01 Peter Logghe (VB): Mevrouw de staatssecretaris, een dokter en een tandarts uit West-Vlaanderen

werden samen met enkele anderen veroordeeld op een megaproces. Zij zouden frauduleuze attesten hebben verstrekt aan 117 aanvragers voor de collectieve regularisatie van enkele jaren geleden. Enkele Marokkaanse kopstukken werden samen met de dokter en de tandarts tot gevangenisstraffen veroordeeld. De frauduleuze bewijsstukken zorgden voor de regularisatie van de aanvragers, geheel of gedeeltelijk. Nochtans – en dit is de aanleiding tot deze vraag – zouden alleen de verblijfsvergunningen die op de valse stukken werden verstrekt, opnieuw worden onderzocht en dus zouden de aanvragers zelf buiten schot blijven.

Hebt u kennisgenomen van dat merkwaardige vonnis? Het is merkwaardig, omdat de aanvragers die hun regularisatieaanvraag stoffeerden met frauduleuze stukken, niet worden aangepakt. Zij wisten toch ook dat ze verkeerd bezig waren? Met andere woorden, het is toch minstens een grijze zone en men kan hierover vragen stellen.

Als u niet overgaat tot de vernietiging van alle regularisaties op basis van de frauduleuze stukken, ondergraaft u dan niet het algemeen rechtsprincipe *fraus omnia corrumpit*? Wat denkt u hiervan?

16.02 Staatssecretaris **Maggie De Block**: Mijnheer Logghe, ik moet erop wijzen dat het gaat om twee afzonderlijke rechtszaken en twee afzonderlijke uitspraken en vonnissen. Het is evident dat de Dienst Vreemdelingenzaken de twee vonnissen heeft opgevraagd, maar tot vandaag heeft hij die nog niet gekregen.

De DVZ zal in elk geval een kopie van het vonnis bestuderen en dan de nodige maatregelen nemen. Er is nu inderdaad een veroordeling en men moet bekijken hoe men kan ingrijpen tegen degenen die op een frauduleuze manier hun verblijfsvergunning hebben gekregen.

16.03 **Peter Logghe** (VB): Mevrouw de staatssecretaris, mijn vraag dateert van ongeveer een maand geleden en de vonnissen waaraan wordt gerefereerd, waren toen reeds een paar weken oud.

Heeft de DVZ een intern rappelsysteem voorhanden, indien de dienst binnen een bepaalde termijn de vonnissen van de rechtbanken of hoven niet krijgt?

Mevrouw de staatssecretaris, zal de DVZ zelf voor een rappel zorgen of hebt u liever dat ik de vraag binnen de maand nogmaals aan u stel? Zo'n situatie is immers niet mogelijk.

16.04 Staatssecretaris **Maggie De Block**: Mijnheer Logghe, ik heb u geantwoord dat bij een van de twee dossiers beroep werd aangetekend. Het beroep is pas op 30 januari 2014 voor de rechtbank gekomen en afgewezen. Wij moesten dus wachten tot het beroep voor de rechtbank was gekomen, om het toegestuurd te krijgen.

Bij het tweede dossier was de beroepstermijn nog niet verstreken.

16.05 **Peter Logghe** (VB): U moet dus ook wachten.

16.06 Staatssecretaris **Maggie De Block**: Indien geen beroep wordt aangetekend, zullen wij het vonnis sneller hebben. Wordt er wel beroep aangetekend, dan zal het vonnis na de behandeling van het beroep toekomen.

Wij volgen het dossier op de voet. Er is echter blijkbaar door een van de twee betrokkenen beroep aangetekend. Het beroep is nog maar op 30 januari 2014 behandeld.

16.07 **Peter Logghe** (VB): Indien wij niet oppassen en indien het dossier niet met de nodige ernst en snelheid wordt opgevolgd, blijft de perceptie bij het grote publiek dat men met frauduleuze zaken weghomt, als men maar slim genoeg is, zeker in dergelijke zaken.

Mevrouw de staatssecretaris, wij moeten met een dergelijke situatie toch opletten. Ik kom vóór het einde van de huidige legislatuur zeker nog op het dossier terug.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

17 Vraag van de heer Peter Logghe aan de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, toegevoegd aan de minister van Justitie, over "de 150 afgewezen Afghaanse asielzoekers die een nieuwe asielaanvraag indienden op aanraden van de staatssecretaris" (nr. 21845)

17 Question de M. Peter Logghe à la secrétaire d'État à l'Asile et la Migration, à l'Intégration sociale et à la Lutte contre la pauvreté, adjointe à la ministre de la Justice, sur "les 150 demandeurs d'asile afghans déboutés ayant réintroduit une demande d'asile sur le conseil de la secrétaire d'État" (n° 21845)

17.01 **Peter Logghe** (VB): Mijnheer de voorzitter, mevrouw de staatssecretaris, ik had deze vraag misschien beter laten samenvoegen met de vraag van mevrouw Lanjri.

Ik wil het nog even kort hebben over die 150 afgewezen Afghaanse asielzoekers. Op 21 januari had ik u daarover een vraag gesteld in deze commissie. U zei toen letterlijk het volgende: "Ik heb de actievoerders gewezen op de in de wet vastgelegde procedures en definities. Ik heb hen gezegd wat ik u en anderen in deze commissie al van in het begin heb gezegd, met name dat uitzonderingen en collectieve regelingen uitgesloten zijn. Binnen de wetten en procedures mag men een nieuwe aanvraag indienen, indien men denkt over nieuwe elementen te beschikken die de graad aan bescherming zouden kunnen wijzigen. Die worden steeds door onze onafhankelijke asielinstanties individueel bekeken."

U deelde verder mee dat er reeds 150 nieuwe aanvragen werden ingediend bij de Dienst Vreemdelingenzaken. U zei daarbij dat het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen binnen de acht dagen een beslissing zou nemen over de ontvankelijkheid van de nieuwe aanvragen.

Mevrouw de staatssecretaris, ik heb de volgende korte vragen.

Ten eerste, hoeveel nieuwe aanvragen werden er inmiddels in totaal ingediend? Werden er dus nog bijkomende ingediend?

Ten tweede, welke beslissingen nam het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen over de ontvankelijkheid van deze nieuwe aanvragen? Hoeveel aanvragen werden in overweging, respectievelijk niet in overweging genomen?

Ten derde, hoeveel beslissingen ten gronde werden er eventueel reeds genomen over deze aanvragen? Hoeveel asielaanvragen werden ingewilligd, respectievelijk verworpen?

17.02 Staatssecretaris **Maggie De Block**: Mijnheer Logghe, er werden 250 meervoudige aanvragen ingediend door Afghanen.

Het is echter niet mogelijk een onderscheid te maken tussen actievoerders of andere. Het feit is dat het meervoudige asielaanvragen zijn van mensen die zeggen dat ze Afghaan zijn. De statistische gegevens betreffen dus meervoudige asielaanvragen ingediend door Afghanen in het algemeen.

Als er effectief nieuwe elementen zijn, wordt een beslissing tot inoverweging genomen. Het kan dan gaan over nieuwe elementen die worden aangebracht door de asielzoeker, maar ook over nieuwe elementen die door het commissariaat-generaal worden onderkend op basis van kennis van de situatie in het land van herkomst of van de richtlijnen van de Verenigde Naties.

Wat betreft de in januari 2014 door het commissariaat-generaal genomen beslissingen inzake Afghanen, gaat het om aanvragen ingediend in januari of iets eerder, eind december. De beslissingen ten gronde betreffen voornamelijk eerder ingediende asielaanvragen, zowel enkelvoudige als meervoudige.

Van de meervoudige asielaanvragen zijn er 134 in overweging genomen. Van 32 werd de inoverwegingneming en dus ook de aanvraag geweigerd. De andere dossiers zijn nog in behandeling.

Ten gronde zijn er 36 erkenningen in het vluchtelingenstatuut, 35 erkenningen subsidiair en 17 weigeringen, dus in de tweede fase. De overige dossiers zijn nog in behandeling.

17.03 **Peter Logghe** (VB): Mevrouw de staatssecretaris, bedankt voor de cijfergegevens. Wij volgen die

zaak verder op.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

18 Vraag van de heer Peter Logghe aan de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, toegevoegd aan de minister van Justitie, over "zes illegalen die werden aangetroffen tijdens een controle van de RVA in een Mechelse bakkerij" (nr. 21947)

18 Question de M. Peter Logghe à la secrétaire d'État à l'Asile et la Migration, à l'Intégration sociale et à la Lutte contre la pauvreté, adjointe à la ministre de la Justice, sur "les six illégaux découverts lors d'un contrôle exercé par l'ONEM dans une boulangerie à Malines" (n° 21947)

18.01 **Peter Logghe** (VB): Mevrouw de staatssecretaris, ik ben niet zinnens u over elke controle van de RVA in een bakkerij te ondervragen. Tijdens het weekend van 25 januari 2014 trof de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening zes illegalen aan in een bakkerij in Mechelen. *Het Laatste Nieuws* bracht dat bericht uit. Ze werden na hun arrestatie ter beschikking gesteld van de Dienst Vreemdelingenzaken. Op sommige vragen kan uiteraard schriftelijk worden geantwoord.

Hoeveel van die illegalen werden overgebracht naar een gesloten centrum met het oog op repatriëring? Hoeveel werden er inmiddels van het grondgebied verwijderd? Hoeveel kregen er enkel een bevel om het grondgebied te verlaten? Wat is de nationaliteit van de betrokkenen?

Hoeveel illegalen werden er vorig jaar bij controles van de RVA aangetroffen? Hoeveel werden er daadwerkelijk gerepatriëerd? Hoeveel kregen er enkel bevel het grondgebied te verlaten? Wat waren de meest voorkomende nationaliteiten? Het gaat om cijfergegevens.

De **voorzitter**: Mag het antwoord ook schriftelijk?

18.02 **Peter Logghe** (VB): Als mevrouw de staatssecretaris mij de cijfers schriftelijk kan meegeven, mag ze dat gerust doen.

18.03 Staatssecretaris **Maggie De Block**: Het is niet zo'n grote vraag.

Van de personen die in de Mechelse bakkerij werden gevat door de politie, verklaarden er drie van Marokkaanse nationaliteit te zijn, twee verklaarden Syriër te zijn en van één was de nationaliteit ook hemzelf totaal onbekend. De twee personen die op heterdaad op zwartwerk werden betrapt, kregen bevel het grondgebied te verlaten met een inreisverbod van drie jaar. De andere personen die in de bakkerij werden aangetroffen, kregen elk een bevel om het grondgebied te verlaten.

In 2013 werden er 1 398 personen aangetroffen in het kader van illegale tewerkstelling. Dat is niet altijd in samenwerking met de RVA, dat kan ook bij een andere controle zijn. Daarvan mochten 250 personen beschikken die wel bij illegale tewerkstelling betrokken waren, maar legaal verblijf genoten of in een lopende verblijfsprocedure zaten. 746 kregen er een bevel om het grondgebied te verlaten en 402 werden opgesloten in een gesloten centrum met het oog op verwijdering. Hoeveel hiervan effectief werden gerepatriëerd, kan de Dienst Vreemdelingenzaken niet meedelen. De dienst werkt wel aan zijn programma's om in de toekomst dergelijke gegevens te kunnen verstrekken en een betere weergave te krijgen van de follow-up.

18.04 **Peter Logghe** (VB): Mevrouw de staatssecretaris, ik dank u voor de cijfergegevens. U hebt ze ook voldoende duidelijk gebracht, zodat ik alles heb kunnen noteren.

Het daadwerkelijk uitzetten en verwijderen van het grondgebied van illegalen die zwaar of herhaaldelijk in de fout zijn gegaan, zou natuurlijk het sluitstuk moeten zijn van het asiel- en migratiebeleid, dat zowel de instroom als de uitstroom op een correcte manier regelt. Wij blijven daar op onze honger, omdat u te kennen geeft dat u tot nu toe niet kunt zeggen hoeveel er effectief worden gerepatriëerd. Men werkt aan de applicatie. Dat is slechts een deel van het verhaal.

Hoeveel keer er ook een gevolg is gegeven aan de bevelen om het grondgebied te verlaten doordat men effectief het grondgebied heeft verlaten, blijft een open vraag. Wij zijn er dan ook nog niet helemaal.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

19 Vraag van de heer Theo Francken aan de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, toegevoegd aan de minister van Justitie, over "de resultaten van de door België gesloten administratieve terugnameakkoorden met de landen van herkomst" (nr. 22108)

19 Question de M. Theo Francken à la secrétaire d'État à l'Asile et la Migration, à l'Intégration sociale et à la Lutte contre la pauvreté, adjointe à la ministre de la Justice, sur "les résultats des accords de réadmission administrative conclus par la Belgique avec les pays d'origine" (n° 22108)

19.01 **Theo Francken** (N-VA): Mijnheer de voorzitter, mevrouw de staatssecretaris, ik had voor u een schriftelijke vraag ingediend, waarop ik geen antwoord heb gekregen, zoals wel vaker gebeurt. Bij dezen wil ik u dan ook vragen om deze vraag mondeling te behandelen.

Om te komen tot een krachtdadig verwijderingsbeleid is het sluiten van terugnameakkoorden onontbeerlijk. Die akkoorden vormen de basis waardoor herkomstlanden hun verantwoordelijkheid dienen op te nemen om eigen onderdanen die illegaal in ons land verblijven, terug te nemen. Dergelijke terugnameovereenkomsten kunnen gesloten worden in Europees verband, op Benelux-niveau of bilateraal.

België heeft het gepresteerd om in het laatste decennium met slechts zes landen van herkomst een administratief akkoord of een memorandum of understanding tot terugname te sluiten. Het gaat met name om DR Congo, waar we het daarstraks al over hadden, Guinee, Ecuador, Vietnam, Kosovo en Burundi. Inmiddels is het Benelux-readmissieakkoord in de plaats gekomen van het akkoord met Kosovo.

Wie het migratiebeleid enigszins van nabij volgt, stelt zich terecht vragen omtrent het soortelijk gewicht van enkele van die herkomstlanden. Ik denk dan uiteraard aan Ecuador, Vietnam en Burundi. Immers, geen van die landen komt op relevante wijze voor in de diverse migratiestatistieken. Gelet op de keuze van sommige landen waarmee u momenteel onderhandelt, zie ik overigens weinig beterschap voor de toekomst. Ik vind het dan ook nodig en aangewezen om een balans op te maken van de resultaten van de bestaande door België gesloten bilaterale terugnameakkoorden.

Mevrouw de staatssecretaris, hoeveel onderdanen van respectievelijk Congo, Guinee, Ecuador, Vietnam en Burundi werden in 2010, 2011 en 2012 gerepatriëerd naar het land van herkomst? Graag een opsplitsing per land en per jaar. In ondergeschikte orde, indien u ook over het aantal teruggrijpingen en het aantal gevallen van vrijwillig vertrek zou beschikken, kunt u die ook meedelen, opgesplitst in repatriëringen, teruggrijpingen en vrijwillige vertrekken.

Kunt u die resultaten verder duiden? Vindt u die resultaten bevredigend? Indien niet, waarom niet? Welke maatregelen overweegt u desgevallend te nemen om het aantal repatriëringen te doen toenemen?

Ik neem aan dat ik ook een schriftelijke neerslag van uw antwoord kan meekrijgen.

19.02 Staatssecretaris **Maggie De Block**: Mijnheer de voorzitter, mijnheer Francken, gisteren heb ik nog eens de cijfers gekregen omtrent de voor mij ingediende vragen. 85 % van de schriftelijke vragen wordt bij mij binnen de voorziene tijd beantwoord, en dat lijkt mij overigens maar normaal. Het is niet altijd gemakkelijk, want voor de diensten gaat het echt om grote inspanningen en veel opzoekwerk. Ik behaal 85 % op zo'n moeilijk departement. Daarvoor hoef ik geen bloemen te krijgen, maar ik denk ook niet dat ik tot de slechte leerlingen van de klas behoor.

Dat gezegd zijnde, de terugkeercijfers...

19.03 **Theo Francken** (N-VA): Het ligt dus aan uw administratie.

19.04 Staatssecretaris **Maggie De Block**: De terugkeercijfers van Congo, Guinee, Ecuador, Vietnam en Burundi werden opgesplitst meegegeven in het antwoord op uw schriftelijke vraag dat u vandaag of morgen zult ontvangen.

Vergeleken met de instroom en het aantal geïntercepteerde illegalen, werken de MOU's met Ecuador, Vietnam en Burundi bevredigend. Voor Congo en Guinee is dat heel wat moeilijker omdat er uit die landen

meer instroom is.

Er moet worden vastgesteld dat de *special flights* die België dankzij MOU's kan organiseren ook een ontradend effect hebben. De instroom van Guineeërs is bijvoorbeeld fors gedaald na de *special flight* in april 2013.

Zoals u weet ben ik begin deze maand naar Guinee geweest om hierover met de lokale autoriteiten te spreken. Dergelijke missies tonen aan dat wij bereid zijn om informatie uit te wisselen en te luisteren naar de verzuchtingen van deze landen. De samenwerking wordt daardoor zeker verbeterd.

Ik zal u de gevraagde cijfers inzake repatriëring, vrijwillige terugkeer en terugdrijving op papier bezorgen.

Ik heb ook cijfers voor Congo. Repatriëring: 55 in 2012, 73 in 2013. Terugdrijving: 134 in 2012, 148 in 2013. Vrijwillige terugkeer: 25 in 2013, 12 in 2012. Voor Guinee zijn dat gelijkaardige cijfers. Voor Ecuador zijn het lagere cijfers. Voor Vietnam en Burundi zijn dat ook lagere cijfers.

19.05 Theo Francken (N-VA): Mevrouw de staatssecretaris, dat is niet het hele verhaal. Als ik het goed begrijp, zegt u dat het de administratie is die de zaken niet op tijd doorgeeft.

19.06 Staatssecretaris Maggie De Block: Ik heb dat niet gezegd. Ik heb gezegd dat, gezien het groot aantal vragen dat ik krijg, 85 % van de gevallen binnen de opgelegde tijd wordt behandeld, met inbegrip van de vakanties en de vertalingen.

19.07 Theo Francken (N-VA): Sta mij toe bijzonder hard te twijfelen aan het cijfer van 85 %.

19.08 Staatssecretaris Maggie De Block: Het is zo. Ik heb het gisteren nog gevraagd voor de schriftelijke vragen.

19.09 Theo Francken (N-VA): Als ik het goed begrijp, hebt u geen enkel MOU afgesloten in uw periode. Nochtans stond wel in uw beleidsbrief dat u MOU's en terugnameovereenkomsten zou afsluiten. U hebt er dus geen enkel afgesloten?

19.10 Staatssecretaris Maggie De Block: Dat heb ik niet gezegd.

19.11 Theo Francken (N-VA): Ik vraag het u. Geef dan een antwoord. Welke onderhandelingen zijn bevredigend afgesloten? Welke MOU's zijn in uw ambtsperiode afgesloten?

U praat over terugkeer en vrijwillige terugkeer. Dat aantal is in 2013 trouwens opnieuw gedaald. U praat over Vietnam, Ecuador, maar *who cares*? Ik lees net in een Belgabericht dat België Marokko zal helpen om zijn migratiebeleid uit te werken. België zal Marokko helpen! De laatste keer dat een Belgische minister in Marokko geweest is, kreeg die nog geen hand! De Marokkaanse minister schudde mevrouw Turtelboom zelfs de hand niet. Nu wil België Marokko helpen zijn migratiebeleid uit te werken terwijl dat land al jaren pertinent weigert een terugnameovereenkomst af te sluiten met België of met de Europese Unie. Marokko weigert ook al jaren domiciliefraude door te geven.

Men kan hier geen steun trekken als men een huis of ander vastgoed heeft in het land van herkomst. Wij krijgen echter geen data daarover van de Marokkaanse overheid. Toch gaan we ze helpen? U hebt daartoe bijgedragen. Ik lees in dat Belgabericht dat u een protocolakkoord hebt ondertekend met de Marokkaanse overheid om Marokko te helpen met het uitwerken van zijn migratiebeleid. Marokko zou beter België helpen met zijn migratiebeleid!

Wat de terugnameovereenkomst betreft, zijn 11 Marokkaanse criminelen ondertussen teruggenomen uit een Belgische gevangenis, onder minister Turtelboom. U kunt wel zeggen dat België het enige land is waar dat zo is. Maar het gaat om 11 criminelen. Hoeveel zitten er intussen hier in de gevangenis? Illegaal? 650? Alstublieft! Toch wil u Marokko nu helpen met het uitwerken van zijn migratiebeleid. Hoe cynisch kan het worden?

U hebt geen enkele terugnameovereenkomst afgesloten. U spreekt over Vietnam, Burundi en Ecuador, maar daar gaat het toch niet over? U kunt ook met Chili een akkoord afsluiten, of ik weet niet welk land nog in

aanmerking komt, Peru misschien. Zo kunt u zeggen: "Wij hebben er drie teruggestuurd." Op 10 jaar tijd. Wat een probleem!

19.12 Staatssecretaris **Maggie De Block**: Ik begrijp uw excitatie niet. Alle Marokkaanse ministers die ik ontmoet heb, hebben mij de hand geschud. Vanmorgen nog hebben zij op Hertoginnendal een samenwerking ter verbetering van de relaties tussen onze landen toegezegd. Ik begrijp uw excitatie dus niet.

Men kan alleen tot een betere samenwerking komen als men op een beschaafde manier met elkaar praat. Dat gebeurt dan ook, op diplomatiek niveau en ook tussen de respectieve ministers. Daar hebben wij vanmorgen en vanmiddag nog aan gewerkt. Ik zou daar nog zijn als ik niet naar deze commissie had moeten komen.

Wij zullen dus, waar wij kunnen, met onze expertise de Marokkanen helpen om een deftig asiel- en migratiebeleid op poten te zetten. Ik meen dat die samenwerking ook ons land ten goede zal komen.

19.13 **Theo Francken** (N-VA): Mevrouw de staatssecretaris, u begrijpt mijn excitatie niet. Welnu, ik zal het nog eens heel rustig herhalen.

Ik begrijp niet dat ons land, dat al jaren vragende partij is voor wat goodwill bij de Marokkaanse overheid voor het afsluiten van een terugnameovereenkomst en voor het doorgeven van domiciliegegevens in het kader van de bestrijding van sociale fraude enzovoort, nu plots in het kader van 50 jaar migratie zegt dat het de Marokkaanse overheid zal helpen om samen een migratiebeleid voor Marokko uit te werken, omdat wij allemaal dikke vriendjes zijn. Ik begrijp dat totaal niet.

Misschien kan er toch eens op tafel gelegd worden dat er dringend een terugnameovereenkomst nodig is en dat zij eindelijk werk moeten maken van het effectief overnemen, niet van enkelingen, maar van illegale Marokkaanse gevangenen, zoals er op dit ogenblik meer dan 500 in onze gevangenissen zitten. Misschien kan er ook eens gepraat worden over de domiciliefraude en het doorgeven van domiciliegegevens vanuit het kadaster in Marokko. Nederland doet dat al meer dan drie jaar.

Ja, dat is inderdaad excitatie. Ik vind het hallucinant dat u hier zegt dat u een akkoord hebt met Ecuador en Vietnam en dat er niets gebeurt aan de problemen die er echt toe doen. Meer nog, u zegt dat u daarjuist een hand hebt gekregen. De laatste keer dat mevrouw Turtelboom naar Marokko is geweest, samen met Didier Reynders, heeft zij gewoon geen hand gekregen. Zij was daardoor bijzonder gegriefd. Zij werd daarover ook in de Kamer ondervraagd, niet door mij, maar door mensen van haar eigen partij. Zij was bijzonder gegriefd door de seksistische manier waarop zij behandeld werd door de Marokkaanse regering, toen zij daar was. U weet dat waarschijnlijk beter dan ik, want u zit in de regering en u kent mevrouw Turtelboom beter dan ik.

Dat wij in zo'n regime meestappen en nu, in het kader van een of andere festiviteit, op enkele weken van de verkiezingen moeten aankondigen dat wij Marokko geweldig zullen helpen, vind ik bijzonder stuitend. Ik begrijp dat niet. Het moet van de twee kanten komen. Welke stappen vooruit zijn er gezet?

19.14 Staatssecretaris **Maggie De Block**: U hebt niet geluisterd naar mijn antwoord. U bent zo geëxciteerd dat u niet eens luistert naar mijn antwoord. Ik heb u gezegd dat er afspraken voor bilaterale samenwerking gemaakt zijn.

19.15 **Theo Francken** (N-VA): Zoals?

19.16 Staatssecretaris **Maggie De Block**: Voor de uitwisseling van expertise. Het is niet mijn gewoonte om de zaken niet bij hun naam te noemen. U zegt ook dat ik niet met respect behandeld zal worden, omdat mijn collega geen hand gekregen heeft. Ik heb u gezegd dat er wel handen gegeven werden.

19.17 **Theo Francken** (N-VA): Ik heb het niet over u.

19.18 Staatssecretaris **Maggie De Block**: Wij zijn dus in wederzijds respect in conversatie gegaan.

Dat was niet in het kader van een viering of van wat dan ook. Nu is er wel een en ander te doen naar aanleiding van vijftig jaar Marokkaanse en Turkse gemeenschap in ons land.

19.19 Theo Francken (N-VA): Dat heeft er niets mee te maken?

19.20 Staatssecretaris Maggie De Block: Het bezoek heeft aanleiding gegeven tot een reeks van activiteiten. Net als altijd, ook als ik in het buitenland op bezoek ga, wordt een aantal activiteiten gebundeld om niet elke week heen en weer te moeten vliegen. Er is vooruitgang in de samenwerking tussen onze beide landen. Dat moet dus een win-winsituatie zijn. Ik meen dat men alleen in wederzijds respect kan samenwerken.

19.21 Theo Francken (N-VA): Mevrouw de staatssecretaris, wederzijds respect is absoluut nodig. Dat wederzijds respect is er volgens mij echter absoluut niet. Welke vooruitgang is er geboekt onder uw staatssecretariaat in het kader van de terugnameovereenkomst met de Maghreblanden? Ik zou graag willen weten welke stap vooruit werd gezet.

Ik stel daar vragen over en u antwoordt dat het een Europese kwestie is die niet bilateraal mag worden aangepakt, hoewel in het regeerakkoord wel staat dat het bilateraal zou gebeuren. Goed, ik begrijp dat u een MOU met China hebt gesloten. Als ik mij niet vergis was ook dat onder Europese kap. De logica is dus totaal zoek.

U zegt dat wij met Marokko en Algerije niet bilateraal kunnen onderhandelen omdat de Europese Unie dat gaat doen. U sluit echter wel een akkoord met China terwijl China op dezelfde lijst staat als Marokko en Algerije, zijnde de lijst van landen waarmee Europa de onderhandelingen moet voeren. U schrijft in uw regeerakkoord dat een terugnameovereenkomst met Marokko een absolute prioriteit is. Daarnaast is het echter...

19.22 Staatssecretaris Maggie De Block: (...)

19.23 Theo Francken (N-VA): Mevrouw de staatssecretaris, ik heb nu even het woord. Ik heb u ook niet onderbroken.

19.24 Staatssecretaris Maggie De Block: U bent de zaken door elkaar aan het gooien. U stelt vragen die totaal geen grond raken.

19.25 Theo Francken (N-VA): Welke stappen vooruit hebt u gezet? Ik stel slechts een vraag, met name: welke stappen vooruit hebt u gezet met Marokko? Wederzijds respect. Welke stappen hebt u gezet met Marokko?

Ik ben niet opgewonden, maar ik vind het wel vervelend een bericht te lezen waaruit blijkt dat alles peis en vree is met de Marokkaanse overheid. Dat ergert mij, omdat u geen enkele stap vooruit hebt kunnen zetten, omdat de Marokkaanse overheid nog steeds op alle domeinen meent te zijn wat zij moet zijn en zich totaal geen rekenschap geeft van de problemen hier, onder andere met illegaliteit, criminaliteit, overlastplegers en illegale gevangenen uit Marokko. Hoeveel hebben zij er ondertussen overgenomen? Dertien, alle grote beloften van Verhofstadt in 2001 ten spijt. Dat is wat mij kwaad maakt. Ik vind dat stuitend. Voor Algerije geldt precies hetzelfde. U bent daar geweest en u zegt dat er stappen vooruit zijn gezet. Op het terrein is er echter niets gebeurd. Niets!

U hebt het over wederzijds respect. Er is ginds geen wederzijds respect. Zij vinden het natuurlijk heel leuk dat wij hen met hun migratiebeleid zullen helpen. Ik hoor het allemaal graag zeggen. In de praktijk moet het initiatief ook eens van hun kant komen, maar dat komt er niet. Ik zie het alleszins niet, niet in de cijfers en evenmin in het antwoord.

19.26 Staatssecretaris Maggie De Block: Mijnheer Francken, ik hoef geen uitleg te geven over diplomatiek overleg en over vertrouwelijke gesprekken die nog geen uur koud zijn, enkel en alleen omdat u enorm opgewonden bent over een Belgabericht dat ondertussen op uw telefoon is verschenen en daarbij China en de hele wereld doorheen één pijp sleurt in zaken die er niets mee te maken hebben.

De **voorzitter:** Mijnheer Francken, u krijgt het laatste woord na de repliek van mevrouw de staatssecretaris.

19.27 Theo Francken (N-VA): Mijnheer de voorzitter, mevrouw de staatssecretaris, wij hebben hier een discussie over China gehad.

19.28 Staatssecretaris Maggie De Block: Mijnheer de voorzitter, wil hij zijn energie kwijt? (...) Dat is nogal goed voor de sfeer en de collegialiteit!

19.29 Theo Francken (N-VA): Mevrouw de staatssecretaris, u meldt eerst in het regeerakkoord dat u met Marokko zult onderhandelen. Daarna verklaart u na zes maanden in het Parlement dat u met Marokko niet kunt onderhandelen, omdat het een Europese aangelegenheid betreft en dat u niet eens mag onderhandelen. U vindt dus dat ik zaag en u zegt dat ik van u nog veel mag zagen en steeds dezelfde vragen opnieuw mag stellen, maar dat de kwestie een Europese materie blijft.

Waarom hebt u met China dan wel een akkoord gesloten? U bent totaal niet logisch in uw beleid. Er zit totaal geen lijn of logica in uw beleid. Het feit is dat u geen akkoord met Marokko kan sluiten, omdat de Marokkaanse overheid gewoon pertinent blijft weigeren. Hoe meer u de Marokkaanse regering blijft pampere, hoe minder zij zich genoodzaakt zal voelen om in dit verhaal een stap vooruit te zetten.

Uiteraard moet u veel meer diplomatieke druk op die landen, vooral op Algerije, leggen, om ter zake stappen vooruit te zetten. U bent ginds overal geweest, maar u hebt nul op het rekest gekregen. Dat is mijn punt.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

De **voorzitter**: Vraag nr. 22119 van de heer Francken wordt omgezet in een schriftelijke vraag.

20 Vraag van de heer Peter Logghe aan de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, toegevoegd aan de minister van Justitie, over "de nieuwe Roma-instroom naar België" (nr. 22254)

20 Question de M. Peter Logghe à la secrétaire d'État à l'Asile et la Migration, à l'Intégration sociale et à la Lutte contre la pauvreté, adjointe à la ministre de la Justice, sur "le nouvel afflux de Roms vers la Belgique" (n° 22254)

20.01 Peter Logghe (VB): Mevrouw de staatssecretaris, hulporganisaties uit Slowakije hebben België verwittigd van de komst van enkele duizenden nieuwe Roma. Het zou opnieuw vooral gaan om een massale instroom in Gent. Wij kennen ondertussen de reden. De stad Kosice in Slowakije heeft immers enkele verloederde flatgebouwen gesloopt, waardoor 8 000 Roma dakloos werden.

Gelet op de aantrekkingskracht van Gent op de Roma, wordt de waarschuwing best niet in de wind geslagen. De paar duizenden Roma die nu al in Gent leven, betekenen een belasting van het sociaal weefsel van de stad, aldus de burgemeester van Gent. De vraag is hoe de overheden op die continue stroom reageren en welke middelen zij hebben om de komst af te remmen, in te dijken of zo mogelijk te stoppen.

Bent u intussen in contact met uw Slovaakse ambtgenoot om de toestand te evalueren? Hebt u resultaten geboekt? Hebt u afspraken met de lokale overheden gemaakt?

Welke middelen zult u inzetten om de instroom in te dijken? Komen er extra middelen of voorlopige grenscontroles? Denkt u aan beperkingen van het vrij verkeer van personen?

Vreest u niet dat er bij ongewijzigd beleid in bepaalde steden een bovenmatige belasting van het sociaal weefsel zal ontstaan? Ik wil er u aan herinneren dat er ondertussen al ongeveer 2 000 Roma in Gent in de grootste afhankelijkheid leven. Dat kan toch niet de bedoeling zijn.

20.02 Staatssecretaris Maggie De Block: Mijnheer Logghe, ik werd door de burgemeester van Gent persoonlijk gecontacteerd in verband met de problematiek die zijn stad en zijn bewoners aangaat.

Via collega Reynders heb ik aan de Belgische ambassadeur in Bratislava gevraagd om een onderzoek uit te voeren bij de lokale Slovaakse autoriteiten betreffende de berichten in de media en te achterhalen om hoeveel personen het gaat en of er effectief gebouwen werden afgebroken met gedwongen uithuiszettingen

tot gevolg zonder alternatieve huisvesting.

Op basis van die gegevens zullen wij de Europese Commissie vragen een onderzoek in te stellen naar de situatie. Indien er inderdaad, zelfs in mindere mate, uithuiszettingen gebeuren, zonder dat de betrokkenen een alternatieve behuizing wordt aangeboden, is dat in strijd met de Europese rechtsregels en dan zullen wij ook de Europese Commissie verzoeken om gepast gevolg te geven aan dergelijke inbreuken.

Zowel de federale politie als de Dienst Vreemdelingenzaken volgt de zaak van nabij op en heeft tot nu toe geen bewegingen vastgesteld die wijzen op een komende instroom van Roma uit Slowakije. Maar zoals gezegd, de zaak moet van nabij gevolgd worden en zelfs als er sprake is van nog maar enkele tientallen personen, is het onaanvaardbaar en moeten wij daartegen reageren. Wij kunnen dat echter niet rechtstreeks doen, we moeten dat via de Europese Commissie doen.

Wij hebben in elk geval aan de Belgische ambassadeur gevraagd om de feiten te verifiëren en om een verslag op te maken voor de minister van Buitenlandse Zaken.

20.03 Peter Logghe (VB): Mevrouw de staatssecretaris, we mogen niet te laat reageren. Ik ga ervan uit dat de federale politie samen met de Dienst Vreemdelingenzaken die mogelijke problematiek dagelijks of wekelijks opvolgt. Ik ken de regelmaat niet in die zaken.

U zegt dat u een onderzoek hebt gevraagd. Ik ga ervan uit dat er een onderzoek is en dat er controle is op eventuele stromen Roma vanuit Slowakije. Die twee staan natuurlijk los van elkaar. De controles gebeuren nu reeds.

Maar hebt u er zicht op wanneer het onderzoek afgerond zal zijn?

Voorts zegt u dat de Europese Commissie gepast moet reageren. Ik kan mij moeilijk voorstellen dat de Europese Commissie ter plaatse zal afstappen om de stroom te stoppen. Wat zult u concreet doen om een eventuele stroom af te remmen, in te dijken of tegen te houden? Tot nu toe zijn er nog geen redenen om te geloven dat er een nieuwe stroom komt, maar men moet als beleidsvrouw natuurlijk wel oog hebben voor wat kan gebeuren. Ik hoor dat u de politie en de DVZ controles laat uitvoeren. Wat zult u echter doen als die stroom daadwerkelijk op gang komt?

20.04 Staatssecretaris Maggie De Block: Mijnheer Logghe, ik heb u reeds gezegd dat ik verplicht ben om de door Europa voorgeschreven procedure te volgen. Het gaat immers om Europeanen. Ik moet een vraag richten aan de Europese Commissie om een onderzoek in te stellen.

In afwachting van die vraag heb ik eerst via collega Reynders een vraag om inlichtingen laten stellen aan de ambassadeur. Ik wacht momenteel op het verslag van de ambassadeur. Ik hoop het verslag zo vlug mogelijk te krijgen.

20.05 Peter Logghe (VB): Gelet op het uitzonderlijke karakter van de stroom Roma, zou men er bijvoorbeeld kunnen voor opteren om op bepaalde punten tijdelijk opnieuw grenscontroles in te voeren om zo bepaalde fenomenen aan te kunnen pakken. Ik verneem dat men voor andere fenomenen, bijvoorbeeld naar aanleiding van Olympische Spelen, opnieuw bepaalde grenscontroles tijdelijk en zeer beperkt in de ruimte heeft ingevoerd.

20.06 Staatssecretaris Maggie De Block: Het gaat in de Europese Unie om vrij verkeer van personen. Dat betekent dat, als er ergens een gerucht is of als er iets wordt gedetecteerd, het oprichten van grenshuisjes niet het eerste is dat men zal doen. Dat gaat in tegen de Europese gedachte. Er zijn andere mechanismen om dat te verhelpen, via de Europese Commissie, maar daarvoor moet men de Europese Commissie kunnen vatten.

Dat is de procedure die wij nu aan het regelen zijn. Dat heeft dus niets met grenshuisjes te maken, en de Olympische Spelen waarnaar u verwijst, vonden wel plaats buiten de Europese Unie. Het gaat daar dus om een grensoverschrijding tussen Europa en andere landen.

20.07 Peter Logghe (VB): Het vrij verkeer van personen, goederen en kapitaal is al evengoed een heilig huisje dat voor bepaalde zaken vroeg of laat fundamenteel in vraag zou mogen worden gesteld.

20.08 Staatssecretaris **Maggie De Block**: Voor het verkeer van kapitaal moet u niet bij mij zijn.

20.09 **Peter Logghe** (VB): U kent het probleem van het vrij verkeer evengoed als ik, mevrouw de staatssecretaris. Het gaat om drie zaken. Wij komen daarop nog terug.

L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

21 **Question de Mme Zoé Genot à la secrétaire d'État à l'Asile et la Migration, à l'Intégration sociale et à la Lutte contre la pauvreté, adjointe à la ministre de la Justice, sur "le contrôle des Européens tombant au chômage" (n° 22293)**

21 **Vraag van mevrouw Zoé Genot aan de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, toegevoegd aan de minister van Justitie, over "de controle op Europese staatsburgers die werkloos worden" (nr. 22293)**

21.01 **Zoé Genot** (Ecolo-Groen): Monsieur le président, madame la secrétaire d'État, je souhaite revenir sur la question du contrôle des Européens et sur le fait qu'on octroie des ordres de quitter le territoire à ceux qui relèvent du chômage.

Suite à la question que je vous ai posée le 21 janvier, vous m'aviez répondu, je cite: "Je tiens à préciser que l'Office des Étrangers n'effectue pas de contrôle systématique des citoyens européens qui ont introduit une demande d'allocations auprès de l'ONEM. Toutefois, il est prévu que l'Office obtienne des informations de l'ONEM par l'intermédiaire de la Banque-Carrefour de la Sécurité sociale. Il peut bien sûr arriver que l'Office des Étrangers consulte occasionnellement des dossiers à la demande d'une commune. (...) Le fait qu'un étranger européen perçoive une allocation de chômage est un élément qui peut conduire l'Office des Étrangers à revoir le dossier de l'étranger concerné. (...) L'Office des Étrangers ne procède en aucune manière au retrait systématique d'une autorisation de séjour lorsqu'une personne bénéficie d'une allocation de chômage depuis un nombre de jours déterminé".

Il y a énormément d'éléments d'appréciation qui sont flous. Pour les Européens qui ont travaillé et qui tombent au chômage, on ne sait pas dans quels cas ils doivent s'inquiéter. Quand va-t-on considérer qu'ils sont une charge déraisonnable?

Quand on parle du système du chômage, on parle d'un système de sécurité sociale pour lequel des gens cotisent. Le fait de leur dire qu'ils n'auront pas droit au chômage malgré les cotisations qu'ils ont payées est assez étonnant car c'est une partie de leur salaire qu'ils acceptent de ne pas recevoir pour pouvoir être assurés contre le risque de chômage.

C'est comme si on disait à une personne qui souscrit une assurance incendie qu'en cas de non-paiement de cette assurance pendant un certain nombre d'années, elle n'a pas droit à l'assurance. En réalité, il en va autrement.

Vu le flou des réponses obtenues lors de mes dernières questions, j'aurais voulu examiner avec vous la question des étrangers européens afin qu'ils sachent exactement dans quelle pièce ils jouent. Sur la base de quels critères juge-t-on s'ils représentent une charge déraisonnable ou non? Qui regroupe le dossier? Qui l'examine? Qui, éventuellement, auditionne le concerné pour lui permettre de faire valoir ses arguments, puisqu'on me dit qu'un des éléments cruciaux est de savoir si l'Européen en question a des perspectives de retrouver de l'emploi?

Par ailleurs, l'Office des Étrangers estime les efforts de recherche insuffisants dans certains cas, alors que l'ONEM, lui, décerne à la personne un satisfecit. Les éléments sont contradictoires. Je ne vois pas pourquoi l'Office des Étrangers serait plus qualifié que l'ONEM pour décréter que les efforts de recherche sont satisfaisants. Il importe de clarifier la situation afin que l'ensemble des Européens qui émargent au chômage sache exactement quand devoir s'inquiéter.

21.02 **Maggie De Block**, secrétaire d'État: Madame Genot, il ne faut pas s'inquiéter. Les citoyens de l'Union qui émargent au chômage ne sont pas considérés comme une charge déraisonnable pour la sécurité sociale. Ce sont des citoyens qui sont considérés comme des travailleurs ou des chercheurs d'emploi.

Cependant, conformément à la directive européenne et la loi belge, l'État membre ou la Belgique peut mettre fin au séjour des personnes qui ont travaillé moins de douze mois dans le Royaume et qui ont perdu leur travail involontairement.

Ces personnes gardent encore leur statut de travailleur pendant six mois si elles sont inscrites au VDAB, Forem ou Actiris. Après six mois, elles peuvent conserver leur permis de séjour si elles peuvent prouver une chance réelle d'engagement.

L'Office des Étrangers demandera au citoyen de l'UE des informations sur les conditions de son séjour afin d'analyser la situation personnelle de l'intéressé. L'ONEM fournira régulièrement à l'Office des informations sur les citoyens de l'Union européenne.

Ainsi, l'ONEM pourra transmettre l'identité des personnes qui ont travaillé moins d'un an et qui émargent au chômage depuis au moins six mois. Ce flux passera via la Banque-Carrefour de la Sécurité sociale.

21.03 Zoé Genot (Ecolo-Groen): Madame la secrétaire d'État, voilà au moins une réponse nettement plus précise: tous les Européens qui ont travaillé plus de six mois ne semblent donc pas concernés par la mesure. Voilà déjà une bonne nouvelle. Le cadre devient plus clair.

Cependant, après six mois de chômage, l'Office aura toujours l'occasion de juger si les personnes ont une chance réelle d'être engagées ou non. En cela, il reste une importante marge d'appréciation. Cela me paraît complexe: je ne vois pas très bien comment l'Office des Étrangers, qui n'est pas du tout un spécialiste du marché du travail, estimera qui a ou non des chances, dans tel ou tel secteur, avec tel ou tel diplôme, d'obtenir un engagement. Ce n'est pas facile d'être spécialiste dans tous les secteurs!

Je suis assez étonnée.

21.04 Maggie De Block, secrétaire d'État: L'Office peut développer une expertise à tout moment.

21.05 Zoé Genot (Ecolo-Groen): J'apprends que l'Office des Étrangers va développer cette expertise. Je ne suis pas sûre qu'il soit le meilleur acteur pour ce faire.

*L'incident est clos.
Het incident is gesloten.*

*La réunion publique de commission est levée à 17.05 heures.
De openbare commissievergadering wordt gesloten om 17.05 uur.*